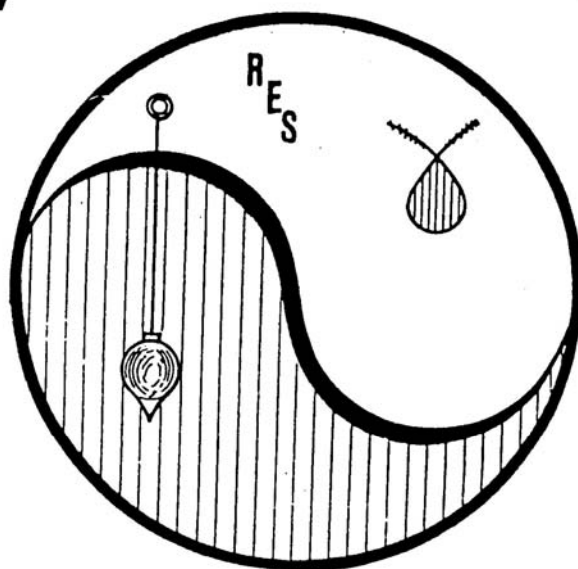

SMAIL DUBRAVIĆ

Štetna zračenja

NJIHOVO OTKRIVANJE
I SUZBIJANJE

RADIESTEZIJA
III

Zagreb
1987

Smail Dubravić
Radiestezijska III
ŠTETNA ZRAČENJA - Njihovo otkrivanje i suzbijanje

Vlastita naklada
Priredio: Branimir Galeković

Ovaj materijal se može kopirati u dijelovima ili u cjelini za osobno korištenje, za prijatelje ili klubove i to isključivo u neprofitne svrhe.

Zagreb, 2011.

ISBN 978-953-56657-3-1

Smail Dubravić, dipl. ing.

RADIESTEZIJA

III

ŠTETNA ZRAČENJA

NJIHOVO OTKRIVANJE I
SUZBIJANJE

Zagreb
1987

Želeći spasiti od nezasluženog zaborava značajno djelo pok. Smaila Dubravića posvećeno radiesteziji, a koje svojedobno nije imalo prilike biti predstavljeno široj publici na odgovarajući način, već samo u obliku skripata, ovom prilikom objavljujemo ovo djelo u obliku besplatne elektroničke knjige. Nastojanje je podržano od strane obitelji autora kao i *Kluba radiestezista, bioenergetičara i istraživača* iz Zagreba. Djelo je uz puno truda preneseno u oblik, koji omogućava njegovu prezentaciju pomoću suvremenih sredstava komunikacije, ipak ostavljajući originalno djelo u gotovo neizmijenjenom obliku primjerenom ondašnjem stupnju tehnologije, onako kako ga je autor s puno ljubavi i truda zamislio.

Branimir Galeković, dipl. ing.

Sadržaj

PREDGOVOR	7
OPĆI POJMOVI O ZRAČENJU	9
VALOVI, VALNE DUŽINE, FREKVENCije	10
DJELOVANJE VISOKONAPONSKIH I DRUGIH ELEKTRIČNIH POSTROJENJA I APARATA, TE MAGNETSKIH, ELEKTRIČNIH I ELEKTROMAGNETSKIH POLJA	13
POLARITET PODZEMNIH VODENIH TOKOVA	16
UTJECAJ PROMJENA VREMENSKIH PRILIKA	17
SUNČEVA ZRAČENJA	18
MJESEČEVA ZRAČENJA	20
ZRAČENJA OD PODZEMNIH VODOTOKA I GEOLOŠKIH STRUKTURA	21
POLARITET	23
POLARITET LJUDSKOG TIJELA	25
MREŽNI SUSTAVI	27
Peyré-ova mreža.....	27
O MREŽAMA	28
Liječnik i istraživač Dr. med. Ernst Hartmann	28
Hartmannova globalna mreža (I. mreža)	28
DIJAGONALNA (POLARNA) MREŽA (II. mreža)	29
a) Wittmanova mreža	30
Traženje polarnih polja pomoću rašalja	31
b) Curry-jeva mreža	31
RAZLIKA IZMEĐU WITTMANNOVE I CURRY-JEVE MREŽE	36
Središnje linije (3. Schneiderova mreža)	36
4. Schneiderova mreža;	36
Linije rasta	36
Geomantske zone	37
ATOMARNI KUBIČNI SUSTAV PREMA BENKERU	39
IZRADA NACRTA ŠTETNIH ZRAČENJA PO STANOVIMA	41
1. Traženje tokova štetnog zračenja od podzemnih vodotoka i geoloških pojava	41
2. Lociranje Curry-jeve i Hartmannove mreže i štetnih čvorova	44
a) Konstrukcija Curry-jeve mreže u stanu	44
b) Konstrukcija Hartmannove mreže u stanu	45
ZRAČENJA IZ NAŠE OKOLINE	48

LECHER ANTENA (Lecherrute).....	50
UTJECAJ ŠTETNIH ZRAČENJA NA FAUNU I FLORU	51
ZAŠTITA OD ŠTETNIH ZRAČENJA	52
POSTAVLJANJE RADIESTEZIJSKIH ZAŠTITNIH PLOČA	54
POGOVOR	55
LITERATURA	56

PREDGOVOR

O štetnim zračenjima do god. 1980. vrlo se malo i pisalo a i znalo kod nas. R. Žiher, u svojoj knjizi: *Rašlje vilinske na raspuću nauke i metafizike* (1965.g.) spominje jaku emanaciju tokova podzemnih voda, koja se osjeća čak do najviših katova višekatnica i upućuje na štetnost i za ljude i za biljke.

U knjizi S. Jurdane: *Rašlje i visak života* (1980. g.) se opširno ukazuje na štetnost zračenja koja dolaze iz podzemlja, kao i na zračenja iz naše okoline.

Proučavanjem djelovanja patogenih zona zračenja bavio se naročito Gustav Freiherr von Pohl. U svojoj knjizi: *Zračenja iz zemlje kao izazivač bolesti i raka* opširno opisuje štetno djelovanje zračenja koja dolaze iz zemlje te pokušaj blokade ovakvih zračenja na području grada Dachau-a. Uspio je blokirati zračenja na 12 km². Htio je to područje proširiti na 200 km², ali su ga financijske prilike spriječile, obustavlja rad na tome 1931. godine, a uskoro zatim umire.

Ustanovljavanje tokova podzemnih voda, koji štetno utječu na zdravlje ljudi i biljaka vrše radiesteziisti pomoću rašalja ili viska.

U posljednje vrijeme po pitanju lociranja i zaštite od patogenih zračenja napisane su mnoge knjige, koje ukazuju na napredak koji je postignut u novije vrijeme. (Vidi poglavlje: Literatura)

Dr Ernst Hartmann i Dr Manfred Curry su posvetili mnogo vremena i uložili truda da objasne štetne utjecaje zračenja na zdravlje ljudi i način uklanjanja iz ovih zona.

Da bi se moglo ukloniti sa ovih zona štetnih zračenja, potrebno je poznavati njihove tokove, kuda se oni prostiru, njihovu širinu, polaritet te njihov intenzitet štetnosti.

U inozemstvu se prije gradnje većih objekata redovito na nacrtima odgovarajućih mjerila ucrtavaju ove zone, da bi se već pri izradi projekta mogao izvršiti optimalno koristan raspored objekata na tom području, da bi se izbjeglo zonama štetnih utjecaja po zdravlje ljudi koji će prebivati u tim objektima.

I kod nas u posljednje vrijeme javljaju se projektne organizacije koje žele da im se na odgovarajućim nacrtima unesu glavni štetni tokovi.

Mnogi liječnici su se uvjerali u djelotvornost uklanjanja pacijenata sa tokova zračenja pa preporučuju svojim pacijentima pregled stana i ležaja na kome spavaju.

Jedan medicinski centar u Istri uključio je, prilikom proučavanja zašto je kod njih visok broj kanceroznih oboljenja, i radiestezijski pregled ležajeva ljudi koji su oboljeli, da bi došli do zaključka, je li utjecaj podzemnih voda jedan od razloga oboljenja. Rezultati su bili iznenađujući.

Na žalost, moram konstatirati da se izrada nacrtu štetnih zračenja, što je redovit slučaj u inozemstvu, kod nas rijetko radi. Često je to vrlo površan pregled sa viskom koji se "vrti" ili "ne vrti" iznad nekog ležaja, koji traje samo desetak minuta. Daju se neke upute, gdje "zrači", a gdje "ne zrači", a iza toga ne ostavljaju nikakav dokument o tome, dakle ništa iza čega stoje. Solidan pregled jednog stana traje približno dva sata, ucrtavaju se svi tokovi štetnih zračenja na nacrt stana, koji ostaje kao dokument izvršenog rada, a koji će poslužiti i više godina unaprijed, kako ne bi neki ležaj došao na pogrešno mjesto.

Kakav treba biti taj nacrt sa lociranim zračenjima može se vidjeti u knjizi od Getrud I. Hurlimann: *Pendel ist erlenbar* - Band II - str. 132 i 133.

Ne zrače štetno samo tokovi podzemnih voda, iako su oni - po mojem mišljenju - glavni i najopasniji izvori ovakvih zračenja. Štetno djeluju također i geološki rasjedi, špilje, boranja slojeva, dakle geološki činioci iz podzemlja. Vidimo, dakle, da i geološki uvjeti igraju ulogu kod toga. Ako se shvati, da su to elektromagnetska zračenja (što vjerojatno jesu), onda nije čudo da takva zračenja iritiraju čovječji organizam i djeluju poput nekog stresa.

Štetno djeluju i razne globalne mreže koje nam dolaze odozgo, iz Svemira, o kojima će u ovoj knjizi biti dosta napisano, te kozmička i druga zračenja.

Štetno djeluju i razni izvori zračenja iz naše okoline. To su u prvom redu vremenske prilike: pojavljivanje raznih fronti, koje sa sobom nose jake promjene barometarskog tlaka. Zatim nam se pojavljuje i velik broj raznoraznih zračenja tzv. tehničkih zračenja od dalekovoda, trafostanica, TV-odašiljača, radio-odašiljača, TV-antena, ulične i kućne rasvjete, te mnoštvo raznih kućanskih aparata i još mnogo drugih (umjetne smole, plastični materijali i dr.)

Pojava bolesti može biti rezultanta svih ovih zračenja. Ipak ne smijemo sva ta zračenja smatrati ubitačnim, jer je čovječji organizam produkt jedne evolucije kroz eone i stoljeća, koji se ipak uspio othrvati mnogim zračenjima koja nas pogađaju, naviknuti na njih i teško je danas prognozirati kakve će čovjek imati sposobnosti u dalekoj budućnosti.

Kako će čovjek reagirati na sva ova zračenja ovisi o njegovoj tjelesnoj konstituciji. Svi ljudi ne osjećaju ova nadražajna zračenja na isti način. Izgleda da kod toga veliku ulogu igra i autonomni živčani sustav. Živci simpatikus i parasimpatikus su vjerojatno glavni regulatori jačine utjecaja zračenja na organizam ljudi.

Manfred Curry je dijelio ljude na "W" i "K" tipove, što znači osjetljive na vruću frontu (Yang) i osjetljive na hladnu frontu (Yin). Radi se o polarizaciji "+" i "-". Sva su zračenja polarizirana.

Mnogi ljudi u svojim kućama poznaju pojedina mjesta na kojima se osjećaju dobro, kao i mjesta na kojima se osjećaju loše, ako na njima sjede duže vremena ili spavaju. U vrtu ili voćnjaku opažaju mjesta na kojima voćke ili bilje uspijevaju i ona na kojima se slabo održavaju ili uopće ne uspijevaju. Ukućani, koji stanuju u istome stanu dulje vremena opažaju, da u jednom te istom krevetu nakon dužeg ležanja nastupaju razna oboljenja, dok toga u drugom krevetu nema. Bude se neispavani, s glavoboljom, migrenom. Ako pak izbivaju duže vremena i ne spavaju u istoj kući, zdravlje im se znatno poboljšava. Rijetko se pomišlja na to, da bi nevolje mogle doći od patogenih zona štetnih zračenja.

OPĆI POJMOVI O ZRAČENJU

Zračenje: U fizici ćemo pročitati da je zračenje prenošenje energije kroz neki prostor. Postoje dvije vrste zračenja: elektromagnetsko valno zračenje i korpuskularno (korpuskula = vrlo sitna čestica).

Čovjek se nalazi, odnosno kreće u zračenjima

a) terestričkim (zemaljskog porijekla)

b) ekstraterestričkim (vanzemaljskog porijekla).

U *terestrička zračenja* ubrajamo:

atmosferska zračenja, koja dolaze u obliku zračnog pritiska, temperature, vode u svim agregatnim stanjima, zračenjima u vezi sa olujnim procesima u ionosferi i od zračenja od plinova, koji izlaze iz zemljine utrobe, od magnetskog i električnog zemaljskog polja.

U *vanterestrička zračenja* spadaju:

kozmička zračenja, sunčeve oluje, rendgenska i ultravioletna zračenja, sunčevo svjetlo, infracrvena zračenja, te zračenja koja imaju visoke i niske frekvencije.

Električno polje je stanje u prostoru, koje je izazvano od nabijenog električnog vodiča ili aparata.

Magnetsko polje je stanje koje je nastalo brzom izmjenom punjenje uz pomoć struje i brzo promjenljivim poljem. Magnetsko polje u svakoj točki prostora ima određenu jakost i smjer.

Uz pomoć današnje električne struje stvaraju se dvije vrste polja:

1. elektrostatsko polje

2. elektromagnetsko polje

Elektrostatsko polje je vezano uz umjetne materijale, kao što su namještaj, tepisi, zastori i odjeća. Većina takvih materijala se puni statičkim elektricitetom, koji oko sebe stvara elektrostatsko polje.

Elektromagnetsko polje nastaje kada teče struja u nekom vodiču. Skoro svi kućanski aparati, kao i aparati u biroima, TV i radio aparati i drugi elektro aparati priključeni su kablovima na mrežu.

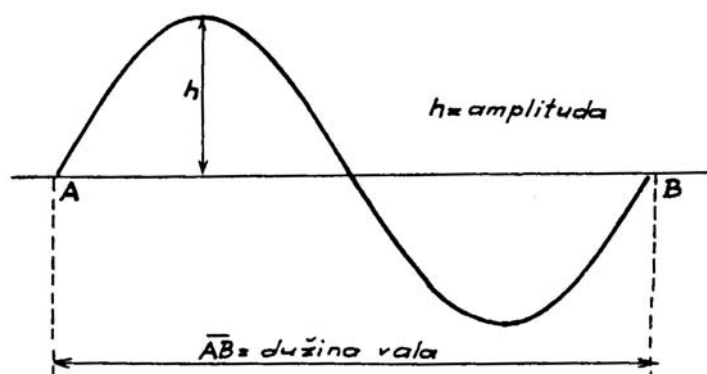
Mnogi su ljudi na to elektromagnetsko polje jako osjetljivi.

VALOVI, VALNE DUŽINE, FREKVENCije

Da bismo razumjeli na koji način dolazi do zračenja i kakvi su parametri koje sadrži neko zračenje, treba neke stvari objasniti. U fizici, već u srednjoj školi se uči o zračenju, i nekih pojmova o tome već imamo. Budući da se ovakve stvari lako zaboravljaju, treba se ovdje malo osvrnuti na neke od njih.

Opat Alexis Mermet (1867-1937) je u svojoj knjizi *Comment j'opere* (Kako ja radim) istakao svoju radiestezijsku teoriju, koja je osnova svih radiestezijskih radova i tumačenja. Naveo je da sve žive i nežive tvari isijavaju jednu vrstu zračenja, čim se u nekoj materiji odigravaju unutar atoma kretanja elektrona oko jezgre, dolazi do zračenja, koje djeluje u svom polju zračenja.

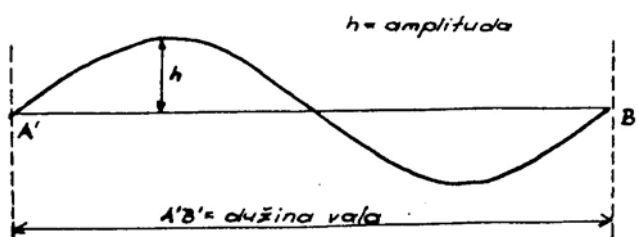
Najlakše ćemo to zračenje prikazati na jednoj mirnoj stajaćoj vodi, bari ili jezeru. Ako bacimo kamen u vodu, oko kamena će nastati kružni valovi, koji se udaljavaju od onog mjesta gdje je kamen pao. To su koncentrična, kružna gibanja. Ako promatramo samo jedan koncentrični val, on će u presjeku izgledati ovako:

Slika 1.

Vidimo da taj val ima oblik sinusoide. Dužina AB je dužina vala.

Na slici 2. vidi se drugi val koji ima istu duljinu, ali manju amplitudu. Za njega se kaže da je val slabije snage ili slabijeg intenziteta.

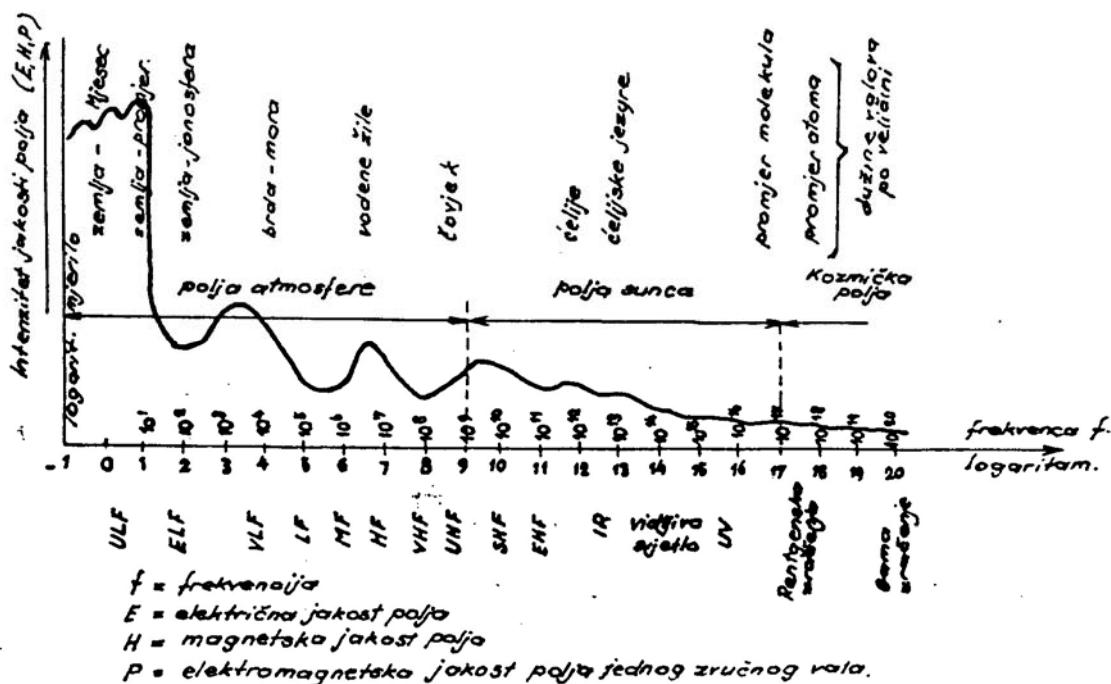

Slika 2.

Ako val za put od AB treba $1/50$ sekunde, onda kažemo da za vrijeme od jedne sekunde ima 50 titraja vala. To se naziva frekvencijom.

Naziv frekvencija dolazi od latinske riječi frequentia, a znači množina. Fizički je to broj titraja u sekundi, koje proizvodi materijalna točka ili tijelo u nekoj jedinici vremena.

Frekvencija se mjeri u jedinicama, nazvanim herc, po fizičaru Hertzu i označava se sa Hz. 50 Hz znači pedeset titraja u sekundi.

Primjer za jedan trenutačni spektar prirodnog polja (prema H.W. Ludvigu)

Slika 3.

Prema broju Hz-a u sekundi izvršena je i podjela na kratke, srednje i visoke frekvencije.

kratke frekvencije	ultrakratke	(ULF)	0 - 3 Hz
	ekstremno kratke	(ELF)	3 Hz - 3 kHz
	vrlo kratke	(VLF)	3 kHz - 30 kHz
	kratke	(LF)	30 kHz - 300 kHz
srednje frekvencije	srednje	(MF)	300 kHz - 3 MHz
visokefrekvencije	visoke	(HF)	3 MHz - 30 MHz
	vrlo visoke	(VHF)	30 MHz - 300 MHz
	ultravisoke	(UHF)	300MHz - 3 GHz
	specijalno visoke	(SHF)	3 GHz - 30 GHz
	ekstremno visoke	(EHF)	30 GHz - 300 GHz

kHz = kilo Hertz = 10^3 Hz

MHz = mega Hertz = 10^6 Hz

GHz = giga Hertz = 10^9 Hz

Iza EHF područja dolazi područje infracrvenog zračenja (IR), zatim zračenje vidljivog svjetla, iza toga ultravioletno zračenje (UV), pa rendgensko i najzad gama zračenje (oko 10^{20} Hz). - Za sada u frekvencije više od 10^{20} Hz nauka polagano prodire. Najvjerojatnije je da radiestezisti osjećaju ova zračenja, u koja nauka još nije doprla.

Dr Willibald Undt, austrijski naučenjak, izazvao je veliku pažnju kad je iznio na jednom naučnom skupu u Beču, da postoje zračenja u području od 10 Hz, elektromagnetskog svojstva, koja utiču povoljno na ćelije ljudskog organizma. U ovom zračenju čovjek se izvrsno osjeća, vrlo je pokretljiv i živahan. Do ovih titranja dolazi u području 80 - 350 km visine, a pobuđena su

rezonancijom od sijevanja munja u ekstremno niskom frekventnom području (ELF). Rezonator je prazni prostor između Zemlje i ionosfere, U svakoj sekundi javlja se oko 600 sijevanja munja oko zemaljske kugle.

Ipak se ne može reći, da se svugdje nalaze ova 10 Hz zračenja, jer ih mijenjaju razni faktori, kao što je sunčeva aktivnost, kozmički zraci i oluje, itd, pa često pada frekvencija na samo 2 Hz i kod ljudi izaziva loše osjećanje, gušenje, umor i dr.

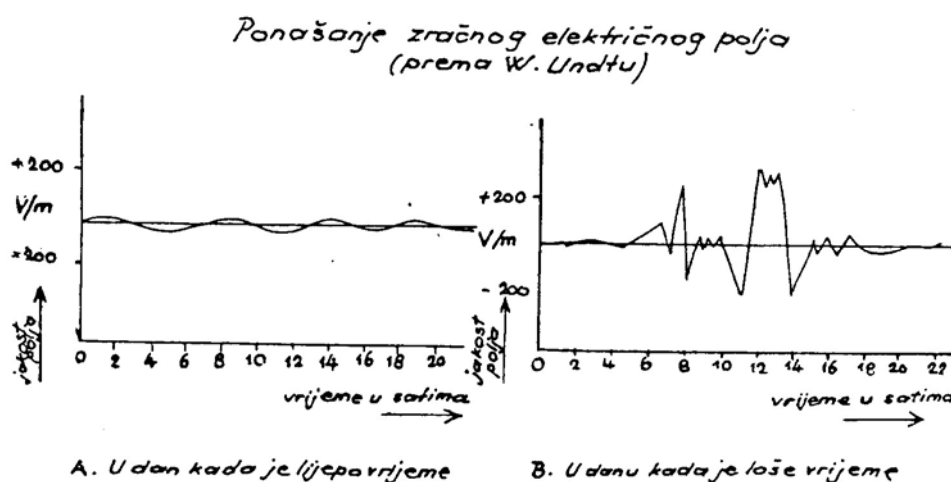
Kod pojave ELT zračenja oko 10 Hz dolazi do znatnog skraćivanja reakcionog razmaka (RR - vidi Curry-jevu mrežu).

Ruski je naučenjak Čičišvili god. 1975. iznio tvrdnju da se duže živi, ako se živi što više iznad nivoa mora, dok su američki naučenjaci ustanovili da se - što se ide više u visinu - povećava broj negativnih iona. Pri bogatom sadržaju negativnih iona čovjek se vrlo dobro osjeća, dok kod pozitivnih iona dolazi do zdravstvenih teškoća. Zato i danas liječnici mnogim bolesnicima, koji se slabo osjećaju preporučuju da odu u lječilišta u brdima. Danas se mogu u trgovinama kupiti ionizatori zraka, koji u prostorijama produciraju negativne ione.

U prostoru između površine zemlje i ionosfere postoji električna napetost do 200 kilovolti. Ukupno vertikalno zračenje Zemlje iznosi 1500 - 1800 Ampera, a gustoća vertikalnog strujanja oko 2×10^{-12} Ampera na kvadratni metar (podaci iz Biostrahlen -Mayer/Winklbauer). Za lijepog vremena je jakost polja relativno konstantna, a za olujnog vremena poremećena, kako se to vidi na donjoj slici.

Čovjek živi u prostoru, gdje je svakim danom i satom podvrgnut promjenama električnog polja. Jasno je da on te promjene osjeća i da one utiču, kako na njegovo raspoloženje, tako i na njegovo zdravstveno stanje. Mi danas znamo, da se pri olujama, pri dolazećoj cikloni mnogi ljudi tuže na to, da su tromi, da osjećaju reumatične i srčane tegobe, da ih bole stare rane i ožiljci itd.

Ponašanje zračnog električnog polja (prema W. Undtu)

Slika 4.

DJELOVANJE VISOKONAPONSKIH I DRUGIH ELEKTRIČNIH POSTROJENJA I APARATA, TE MAGNETSKIH, ELEKTRIČNIH I ELEKTROMAGNETSKIH POLJA

U današnje doba razvitka tehnike, naročito u području pre-nosa električne struje na velike daljine, sve su zemlje, pa i naša prožete gustom mrežom dalekovoda. Radi prenosa električne energije na veće i velike daljine, potreban je visoki napon, koji će ovu električnu struju protjerati na određene daljine. Što je daljina do koje treba poslati električnu struju veća, time je i napon veći. Znamo da se električni napon mjeri u voltima. Obična struja, koju kod kuće koristimo ima 220 volti. Za veće daljine imamo i veće napone (5 KV, 10 KV, 20 KV, 35 KV, 110 KV, 220 KV, 380 IT - IV -1000 Volti). Povećanje napona proporcionalno dužini prenosa vrši se radi gubitka energije na putu.

Oko svakog vodiča javlja se električno polje djelovanja. Jasno je, da što je vodič elektriciteta pod većim naponom, to je i električno polje jače, tj. djeluje na većoj udaljenosti od samog vodiča. S obzirom da kroz ove vodove teče naizmjenična struja, to možemo govoriti o naizmjeničnom elektromagnetskom polju.

110 KV vodič ima jakost polja od jednog kilovolta po metru u blizini vodiča, od toga jedan procent u udaljenosti od 30 - 50 metara (prema H.L.W. Königu). Ustanovljeno je ipak da jačina polja nije u svim pravcima jednako djelotvorna, jer prirodno elektromagnetsko polje to remeti.

Kod prolaza jednog dalekovoda većeg napona (110 KV, 220 KV) kroz vinograde, u jesen se može primijetiti kako na jednom dijelu trsja, koje je blizu pravca dalekovoda opada lišće prije nego na drugim dijelovima. Ako su pak košnice sa pčelama u elektromagnetskom polju djelovanja 35 KV dalekovoda, počinju se ponašati drukčije nego što rade one koje u njemu nisu. Postaju nasrtljive i znaju se međusobno uništavati u istoj košnici, pa na kraju usmrte i samu maticu.

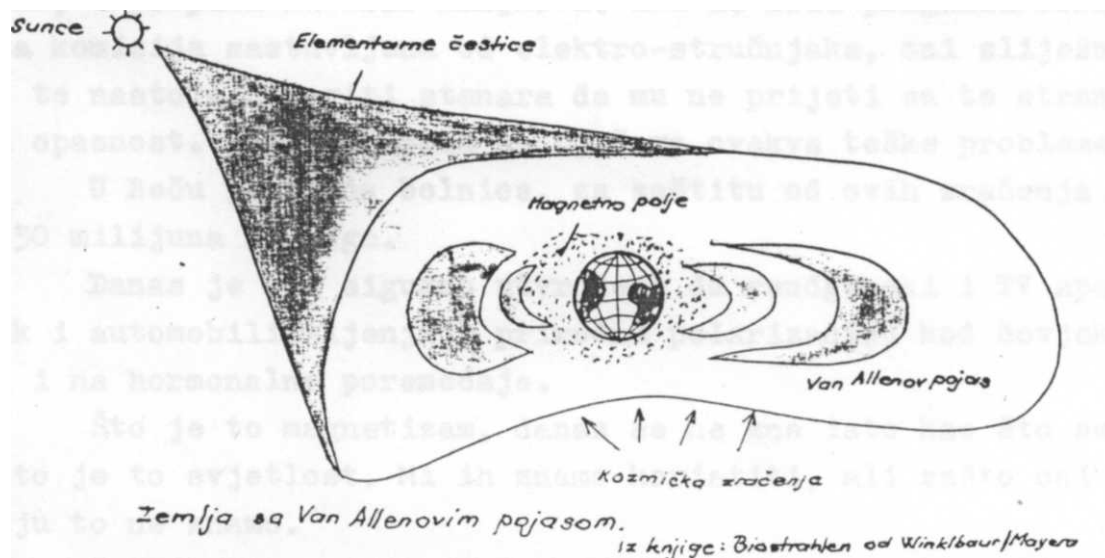
Već je odavno poznato da TV-ekrani zrače štetno i da nije dobro stajati ili sjediti u blizini ekrana, jer se nakon toga osjećaju ljudi umorno, štetna udaljenost od ekrana do gledaoca je uglavnom oko 5-10 dužina dijagonale TV-ekrana. U našim trgovinama namještaja često susrećemo u krevetima blizu mjesta gdje se drže glave radio aparate. Dokazano je da oni izazivaju jake glavobolje, ako se spava u takvim krevetima, pa čak i onda kada taj radioaparat nije upaljen. Prestaje biti štetan samo u slučaju ako se utikač izvadi iz utičnice.

Štetnost Zemaljskog magnetnog polja u odnosu na čovječji organizam ispitivali su u SAD. Biološko djelovanje nije nikad objavljeno i drži se u tajnosti, kao vojna tajna.

Kada su počeli letjeti prvi sateliti, pratioci njihovog leta su opazili, da se na vezama javljaju veće ili manje smetnje i to su objašnjavali smetnjama, koje dolaze od putanja planeta, koje tom prilikom ostavljaju trag u obliku magnetosferičkog repa, koji je vrlo dugačak, i koji otežava veze sa satelitom. Čak i Mjesec ima takav rep. Zemlja, kao planet, ima svoje magnetsko polje, koje za cjelokupni život ima veliki značaj. Ono hvata zračenja od Sunčevih oluja i provodi ih prema zemljinim polovima, gdje se radi toga javlja polarna svjetlost. Prilikom toga dolazi do promjena zemljinog magnetskog polja i ionizacije zraka, a iz toga slijedi i utjecaj na život ljudi na zemlji.

Magnetosfera Zemlje, nazvana prema Van Allenu, koji je to otkrio "Van Allenovim prstenom" ili "Van Allenovim pojasom" (slika br. 5) štiti nas od uništenja, do koga je već više puta moglo doći od prvih postanaka života na Zemlji do danas.

Svjetlost sa Sunca, koja se kreće brzinom od 300.000 km/sek, dostiže površinu Zemlje za nepunih osam minuta. Sunčeva oluja je tisuću puta sporija i iznosi same 300 km/sek. Čestice sunčevih oluja se sastoje iz 80% protona i 20% elektrona. Ove čestice, koje imaju i svoju težinu, kad ne bi bile odvedene ka zemljinim polovima mogle bi dovesti do katastrofe na Zemlji. Ipak, i pored toga, one utječu na magnetsko polje na cijelom području oko Zemlje i to na vodene molekule u atmosferi i polariziraju ih. To je upravo razlog zašto su biološki sustavi magnetski orijentirani. Radi toga postoji u tijelu jedan odnos između promjena zemljinog magnetskog polja i izmjene

Slika 5.

materija u tijelu. Položaj tijela kod spavanja u pravcu zemaljskog meridijana, tj, glava na sjeveru, noge prema jugu utječe na povećanje stvaranja eritrocita u vrijeme spavanja, a time i do poboljšanja zdravstvenog stanja.

Često, prilikom razgovora sa ljudima dobivam direktno pitanje: "Da li spavanje u drugom smjeru osim u pravcu sjever-jug dovodi do oboljenja." Moj je odgovor upravo kao gore: da je preporučljivo spavati u smjeru sjever-jug, ali da i drugi položaji ne dovode do oboljenja. Kad bi to bio slučaj, da je jedino zdravo spavanje glava prema sjeveru, noge prema jugu, moralo bi građenje kuća i stanova biti u pravcu sjever-jug, a znamo da to nije, i da je to nemoguće provesti.

Uslijed instaliranja mnogih električnih aparata, koji oko sebe stvaraju elektromagnetsko polje u mnogim kućama, ustanovama i tvornicama, dolazi do poremećaja u polarizaciji ćelija organizma, a time i do zdravstvenih tegoba. Danas se bar kod nas ne poklanja odgovarajuća pažnja, i malo se radi na sprječavanju ovih zračenja. Mnogo je trafostanica (110 KV, 35 KV) u blizini stambenih zgrada i tvornica, pa čak i u stambenim zgradama gdje stanari imaju ispod svoga stana instaliranu 5 - 10 KV trafostanicu. Javljaju se teške zdravstvene tegobe uslijed toga, ali to do danas nije regulirano nikakvim zakonom, a propisi su vrlo manjkavi. Ako se radi pregleda obrazuje i neka komisija sastavljena od elektro-stručnjaka, oni sliježu ramenima, te nastoje uvjeriti stanara da mu ne prijeti sa te strane nikakva opasnost. Zamjena stana ne rješava ovakve teške probleme.

U Beču je jedna bolnica, za zaštitu od ovih zračenja utrošila 30 milijuna šilinga.

Danas je već sigurno utvrđeno da rendgenski i TV aparati, pa čak i automobili mijenjaju prirodnu polarizaciju kod čovjeka, pa utiču i na hormonalne poremećaje.

Što je to magnetizam, danas se ne zna isto kao što se ne zna što je to svjetlost. Mi ih znamo koristiti, ali zašto oni tako djeluju to ne znamo.

Zemlja se sastoji od jezgre, koja je pod vrlo velikim pritiscima i sa temperaturom do 3000°C i zemljinog omotača, koji je izgrađen od čvršćih materijala, pod manjim pritiskom i malom temperaturom. Geofizičkim mjerenjima ustanovilo se, da se oni kreću različitim brzinama prilikom

rotacije Zemlje. Ovo dovodi do usporavanja, a usporavanje do gubitka magnetske snage. Gubitak zemljine magnetske snage u zadnjih 150 godina iznosi oko 6%. Ako bi to bilo točno, onda bi za oko nekih 2000 godina trebalo da nestane zemljin magnetizam, a time i zemaljsko magnetno polje. S obzirom da bez ovog magnetskog polja nije moguć nikakav život na Zemlji, to bi do toga vremena izumro sav život i biljaka i životinja, te bi i Zemlja postala mrtvi planet.

Prema ispitivanju starosti slojeva Zemlje, uzimali su se dijelovi jezgre iz dubokih bušotina i pokušalo odrediti kad su oni nastali, kao i kakva su njihova magnetska svojstva u odnosu na promjenu dubine od površine Zemlje. Zemlja je stara otprilike oko 4,5 milijarde godina. Zemljino magnetsko polje se prema rezultatima ispitivanja jezgri jako promijenilo u tri navrata i to: prije 3, prije 2,5 i prije 0,5 milijardi godina, a to je upravo nastalo kod naglog usporavanja unutrašnjeg zemaljskog omotača. Uzrok ovom usporavanju mogli bi biti udari većih meteora i meteorita u pravcu koji je suprotan rotaciji Zemlje oko svoje osi. Prema tvrdnjama naučenjaka, Zemlja je imala čak pet Mjeseca, koji su je pratili, ali su se četiri srušila na Zemlju. Svaki dan pada na Zemlju oko 100 tona malih meteorskih stijena.

Bez obzira na sva proučavanja Zemljinog magnetskog polja, ono je u vezi utjecaja na živa bića još uvijek premalo istraženo.

POLARITET PODZEMNIH VODENIH TOKOVA

Već u davno vrijeme otkriveno je da zračenja od podzemnih voda mogu biti različita: štetna i korisna. Danas se ova zračenja označuju po polaritetu: *negativna*, takozvana lijevo zakretajuća (links drehendes), koja utječu loše na zdravlje ljudi ukoliko dulje borave na tome mjestu, i *pozitivna*, desno zakretajuća voda (rechts drehendes Wasser), ukoliko se boravi na njenom toku pobuđujući rad thymusne žlijezde, koja igra veliku ulogu u obrambenom mehanizmu čovjeka, to znači da djeluje korisno.

U nauci je poznato da kod svjetla postoji desna i lijeva polarizacija, tj. ona koja svjetlosnu titrajnu ravninu povija na desno ili lijevo.

U mnogim crkvama i hramovima prisutno je ovo pozitivno zračenje, kao i u mnogim dvorcima i mjestima gdje se okuplja na kraće vrijeme mnogo ljudi. Obično se najviše ljudi sakuplja u gostionicama ispod kojih prolazi neki pozitivni tok vode, jer se ljudi tamo osjećaju dobro, opušteno i prijatno, sjede za stolovima i pričaju sa prisutnima.

Mora se ipak znati da dugo zadržavanje i na pozitivnom zračenju djeluje štetno.

Spomenuo bih nekoliko poznatih građevina u Evropi, koje leže na pozitivnom zračenju: crkva u Chartresu, Stephanskirche u Beču, Hotel Sacher u Beču, Lurd u Francuskoj, Parlament, Vijećnica i Opera u Beču.

Voda može biti i neutralno polarizirana.

UTJECAJ PROMJENA VREMENSKIH PRILIKA

Promjene vremena izvjesni ljudi jako osjećaju. Njih se naziva meteoropatima, jer već nekoliko sati, ili čak dana unaprijed ti ljudi postaju nervozni, javljaju se pojačano kronične bolesti, napetost se sa dolaskom ciklonalne aktivnosti povećava i čut ćete vrlo često od njih: "Dolazi promjena vremena."

I dojenčad je osobito osjetljiva na promjene vremena. Promijene vrijeme spavanja i počinju slabo jesti a više piti. Češće počinju plakati. Lako se bude već i na najmanji šum.

Da klimatske prilike imaju veliki utjecaj na ljude dokazuje nam i mentalitet ljudi. Poznato je da su južnjaci vrlo blagoglagoljivi, živahni, dok su sjevernjaci više šutljivi i mirniji.

SUNČEVA ZRAČENJA

Prvo što je čovjek osjetio to je da Sunce na zemaljsku površinu šalje toplinske zrake. Kad je izašao na sunčevo svjetlo, imao je osim osjećaja sjaja i osjećaj topline koji se gubio kada se sklonio u sjenu. Opazio je također da, ako se izlaže dugo suncu, mogu nastati i opekotine na koži. Uočio je također da na suncem obasjanim površinama bolje rastu biljke, nego na sjenovitim mjestima.

Sunce, kako danas znamo, utječe i na atmosferske prilike na Zemlji. Otto Myrback, meteorolog, otkrio je da Sunce daje ritam vremena na Zemlji. Kod jače pojave sunčanih pjega skraćuje se ritam ovih perioda, i bitno se razlikuje od onog u vrijeme mirnog Sunca. Danas, u vrijeme kada svemirske sonde donose sve više podataka o planetima, znamo da Sunce utječe isto tako i na sve planete.

Znamo također da kroz prostor juri mnoštvo protona i neutrona sa Sunca prema Zemlji, a također i elektromagnetski valovi. Otkako lete svemirske sonde i šalju podatke, dobiveno je da i planeti, pobuđeni zračenjem sa Sunca, šalju na Zemlju tzv. sekundarno zračenje, između njih naročito Mars, čija energija zračenja iznosi 1000 megavata.

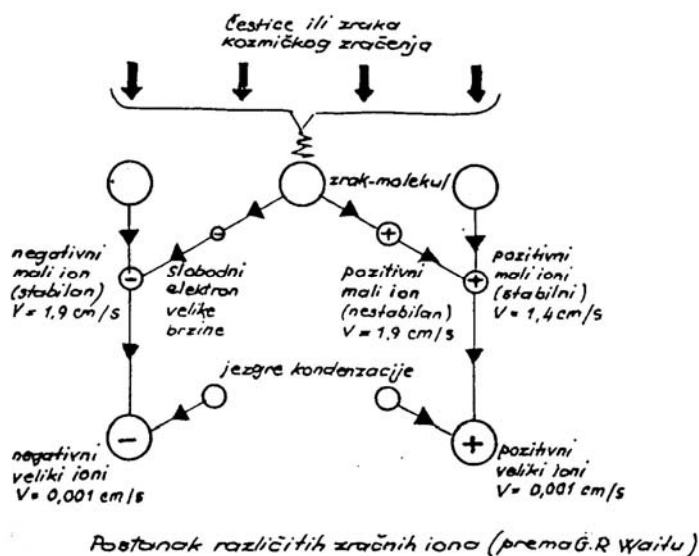
Švedski naučenjak Svante Arrhenius je ustanovio 11,5 godišnji ciklus u kojem dolazi do pojačane aktivnosti Sunca. Opazilo se, da u vrijeme tih ciklusa dolazi do poremećaja zemaljskog magnetskog zračenja i do stvaranja polarnog svjetla. Sa ovim ciklusom u uskoj su vezi i promjene pritiska zraka na Zemlji, a prema tome i nastanak oluja.

Arrhenius je ustanovio da prilikom sunčevih erupcija nastaju vrlo sitne "kapljice", koje bivaju izbačene u prostor prema Zemlji i planetama, a nastaju u sunčevoj koroni. Ove su čestice električno polarizirane i nalaze se zamrznute u zrakopraznom prostoru, i prolaze velikom brzinom kroz ovaj vakuum.

Kod dolaska u zemljinu atmosferu ove se zračne molekule razlažu u pozitivne i negativne male ione preko slobodnih negativnih elektrona i nestabilnih malih iona. Nestabilni mali pozitivni i negativni ioni prelaze u isto takve "+" i "-" ione, koji su stabilni, sa brzinama $V = 1,9 \text{ cm/s}$ (za negativne) i $V = 1,4 \text{ cm/s}$ (za pozitivne ione).

Od negativnih malih iona nastaju negativni veliki ioni sa brzinama $V = 0,001 \text{ cm/s}$ za "+" i "-" nabijene velike ione.

Ovi su ioni onda kondenzacione jezgre za postanak oblaka.

Od površine Zemlje do njenog omotača, koji se naziva ionosfera ima oko 50-80 km. U ovom području postoji statično (istosmjerno) električno polje. Negativni dio je površina Zemlje. Jačina polja se u fizici mjeri voltima na metar (V/m), i ona iznosi u normalnim uvjetima 100 - 200 V/m. Jačina polja se smanjuje kad se ide u visinu, a podvrgnuta je promjenama u toku dana. Jačina polja može rasti i padati, čak i dotle da polje promijeni uobičajenu polarizaciju tako da površina zemlje postane pozitivno nabijena. Kasnije na normalne vrijednosti vraćaju oborine ponovno električnu ravnotežu.

Slika 6.

Kakav je odnos pozitivnih i negativnih iona koristan za ljudski život, kao i za život životinja?

Utvrđeno je, da ljudima koriste negativni ioni u odnosu 4-5% negativnih i 55% pozitivnih iona. Negativnu ionizaciju imaju molekule kisika (O_2) i raspršene fine kapljice vode. Pozitivnu ionizaciju imaju molekule ugljičnog dioksida (CO_2) i sitni djelići prašine. Grupa od 4-12 molekula plina povezana sa jednim električno nabijenim atomom čine jedan zračni ion.

Gustoća malih iona u blizini površine tla iznosi 450 po cm^3 , a velikih iona 2500 na cm^3 .

Negativni ioni djeluju pobuđujuće, kao na pr. kisik, dok su pozitivni ioni štetni (ugljični monoksid). Dr Hansell, Amerikanac, prvi je opazio različiti utjecaj "+" i "-" iona, kada je radio sa jednim generatorom. Opazio je da kada generator proizvodi negativne "-" ione da se on osjeća dobro, veselog raspoloženja, a pri pozitivnim "+" ionima postaje tužan, neaktivan.

Arrhenius, suosnivač "Fizikalne kemije" ustanovio je da svjetlo posjeduje i kinetičku energiju. Svjetlosni valovi su bili u stanju pomaknuti male štapiće.

Jaka aktivnost na Suncu uzrokuje velike smetnje u zemljinom magnetskom polju. Obično je to praćeno smetnjama na telefonskim vezama, ili su se javljali zemljotresi i jaki tajfuni, te erupcije vulkana. U vrijeme erupcija na Suncu utvrđen je statistički velik broj oboljenja kod ljudi i životinja.

U Sjevernoj Americi je bila posječena "Sequoia gigantea", divovsko drvo, staro oko 3000 godina. Prema godovima na prerezanom mjestu, a to su krugovi, koji se javljaju svake godine, i to jedan god godišnje, moglo se opaziti da je debljina ovih godova različita. Uočeno je ubrzo, da su godovi bili debeli upravo u doba kad su erupcije na Suncu bile velike. Tako se je kao iz knjige moglo pročitati u kojim godinama su erupcije na Suncu bile jake.

Ruski naučenjak Čijevski je proučavao aktivnost Sunca u vezi sa pojavom epidemija boginja u našoj prošlosti i našao da su se pandemije javljale u vrijeme velikih promjena na Suncu. To znači da postoji neka uzročna veza između oboljenja i ovih pojava. U posljednje vrijeme su to velike epidemije gripe. Pa i broj samoubojstava se u to vrijeme povećava.

Prilikom jednog naučnog skupa u Beču, dr Willibald Undt statistički je prikazao da postoje elektromagnetski valovi u području od 10 Hz. Nazvao ih je "atmosferačni" i rekao da utiču povoljno na rad ćelija.

Ako pretpostavimo da oko zemaljske kugle, a iznad atmosfere tj. u granici sa ionosferom postoji druga kugla, onda se u prostoru između ove dvije kugle odigrava sve što je u vezi sa vremenom. Bilo gdje u ovom prostoru dolazi do stvaranja munja, čak oko 600 munja u svakoj sekundi. Munje svojim sijevanjem dovode kao neki rezonator, do titranja u ovom praznom prostoru.

MJESEČEVA ZRAČENJA

Kako Sunce, tako isto i Mjesec utječe na promjenu zemljinog magnetskog polja. Svemirske sonde, lansirane u posljednje vrijeme, pokazale su da Mjesec može skrenuti zračenja, koja dolaze sa Sunca u vrijeme erupcija na njemu.

Promatranjem Mjeseca kroz dugo vrijeme se ustanovilo da on ima veliki utjecaj na život ljudi i životinja na Zemlji, mada se je to kosilo sa shvaćanjem naučnih krugova. Danas se pak zna da su djeca, koja su rođena za punog mjeseca, puno jača, otpornija i zdravija nego djeca rođena u drugo vrijeme.

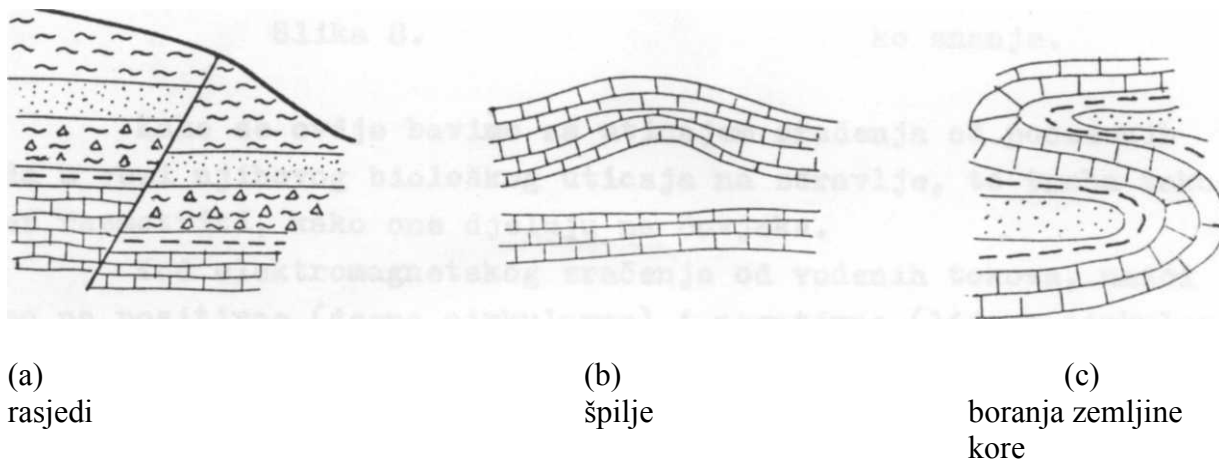
Francuski meteorolog Poincaré, utvrdio je da pojave Mjeseca imaju veliki utjecaj na formiranje pasatnih vjetrova, a ovi pak na raspoloženje ljudi na Zemlji.

U drevno doba se vjerovalo ako žena zanese u prvoj (rastućoj) polovici Mjeseca, dobit će dječaka, a u drugoj polovici (kada mjesec opada) dobit će djevojčicu.

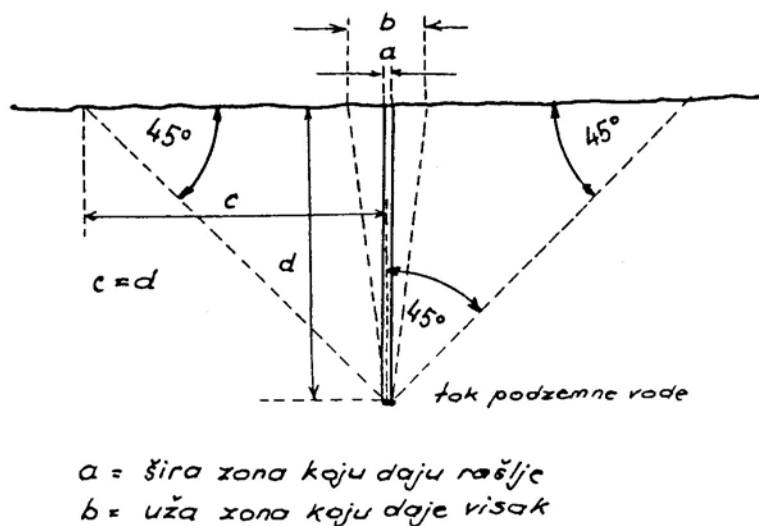
ZRAČENJA OD PODZEMNIH VODOTOKA I GEOLOŠKIH STRUKTURA

Zračenje od podzemnih voda spada u mikrovalna zračenja, do kojih dolazi, kako se misli, uslijed strujanja neutrona koji su pobuđeni iz nekih drugih izvora.

Zračenja koja dolaze na površinu nisu čista zračenja od podzemnih voda. Ona mijenjaju svoj energetski potencijal uslijed različitih procesa u zemljinoj kori, najviše uslijed utjecaja promjena geološke naravi. To mogu biti rasjedi, koji su nastali prilikom starih tektonskih pomaka. Slojevi su puknuli i pomakli se jedan u odnosu na drugog (a), ili su unutar slojeva nastale šupljine (špilje) (b), ili su nastala boranja (c). Osim toga u zračenja koja dolaze od podzemnih voda mogu se integrirati i zračenja od rudnih ležišta (željezo, olovo, mangan i dr.) ili od bazena sa naftom. Sva ova zračenja mogu dovesti do promjene kako frekvencija tako i energetskog potencijala zračenja podzemnih voda. I ova zračenja su desno ili lijevo cirkularna.

Slika 7.

Slika 8.

Radi točne lokacije mjesta kopanja bunara, bilo bi potrebno poznavati koje, gore navedene, pojave možemo očekivati, da bi se neke korekcije provele, a to je na terenu skoro nemoguće. Sva je sreća da takvih slučajeva nema mnogo, pa se možda i time mogu objasniti neke pogreške kod lociranja.

Radiestezijsko određivanje karaktera slojeva, koji se nalaze od površine tla do žile podzemne vode zahtijeva izvjesno geološko znanje.

Kako se ovdje bavimo sa utjecajem zračenja od podzemnih voda u vezi njihovog biološkog utjecaja na zdravlje, to treba također razmotriti, kako one djeluju na čovjeka.

Kod elektromagnetskog zračenja od vodenih tokova, naići ćemo na pozitivne (desno cirkularne) i negativne (lijevo cirkularne) vode. I ovdje je raspodjela pozitivnih i negativnih voda

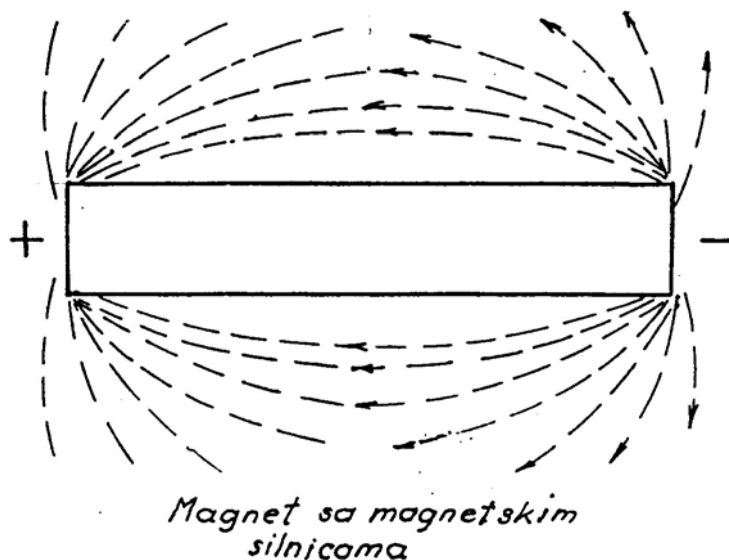
nepovoljna za nas, jer oko 80% voda su negativne, a samo 20% pozitivnih. Kemijski sastav i "+" i "-" voda je isti, ali njihovo djelovanje je različito. Pozitivne vode već u narodu su poznate kao zdrave, dobre. Za određivanje pozitivne i negativne vode postoji tzv. metoda snimanja kapljica ("Die Tropfenbildmethode") od Theodora Schwenka: Pušta se da u roku svakih pet sekundi padaju trideset kapi jedna za drugom u šalicu, a onda se slika strukturna slika na površini vode. Odmah se jasno vidi, da se mineralna voda razlikuje od vode u vodovodu, a prirodna izvorska voda od stajaće.

POLARITET

Još su drevni Kinezi znali za polaritet. To je ono učenje o negativnoj, minus energiji nazvanoj YIN i pozitivnoj, plus energiji YANG. Energije YIN i YANG stoje u ravnopravnim, jednakim količinama raspoređene, i važe kao kozmički polaritet.

Polaritet znači suprotnost. U radiesteziji postoji polaritet pozitivan i negativan kod svih živih bića i neživih stvari. Sva zračenja se mogu podijeliti na pozitivna i negativna. Razlika oba polariteta predstavlja energiju kojom se snabdijevaju sva živa bića i biljke.

Svi znamo što je magnet, i da on ima pozitivan i negativan pol. Ovi polovi se javljaju na vrhovima štapićastih magneta i to uvijek su suprotno polarizirani. Nije moguće na obje strane imati isti polaritet. Ako jedan magnetski štap pospemo željeznom pilovinom, ona će zauzeti određeni raspored u lučne linije, koje nazivamo magnetskim silnicama. One nam pokazuju linije djelovanja magnetskih polova unutar jednog magnetskog polja. Smjer magnetskog toka je od "-" pola ka "+" polu. Ako bi jedan magnetski štapić podijelili na više dijelova, na svakom bi se tako novo dobivenom štapiću javili ponovno "+" i "-" pol.

Slika 9.

Istoimeni polovi magneta se odbijaju, a suprotni polovi privlače. Sila privlačenja ili odbijanja može biti veća ili manja, ovisno o jačini magneta.

Zemlja ima također svoj polaritet, svoja dva magnetska pola, Južni i sjeverni, koji se ne poklapaju sa geografskim polovima. Razlika se izražava u stupnjevima i zove se deklinacija. U odnosu na tumačenje zemaljskog magnetskog pola postoje dvije definicije: fizikalna i geografska.

Prema *fizikalnoj*, usvojenoj od naučenjaka, sjeverni magnetski pol leži u području južne polarne oblasti, tj. u antarktiku, a južni pol u arktičkoj oblasti.

Prema *geografskoj* definiciji magnetski i sjeverni pol nalaze se u području blizu sjevernog geografskog pola (Arktik), odnosno južni u području južnog geografskog pola (Antarktik),

Radiestezisti usvajaju geografsku definiciju.

Ako sa viskom ispitujemo polaritet, onda je obično slučaj, da neki uzorak uzrokuje "+" polaritet i kretanje viska u desno, odnosno u smjeru kazaljke na satu, a "-" polaritet u obrnutom smjeru. Drugim riječima, ako pri ispitivanju nekog uzorka dobijemo "+" polaritet, to je znak da je objekt zapravo negativan, i obrnuto "-" kretanje viska daje do znanja da je predmet koga ispitujemo

pozitivno polariziran, jasno ako već nemamo mentalnu konvenciju (dogovor) sa viskom.

Još u srednjem vijeku je primijećena razlika u polaritetu lijeve i desne strane kod ljudi, te obratnog polariteta kod muškaraca i žena.

Pri određivanju ukupnog polariteta kod ljudi, treba obratiti pažnju na to, da li pojedinac emitira više plus ili minus iona. Smatra se da je čovjek lijevo polariziran ako visak izvodi krugove na lijevo. Misli se da je muškarac obično desno polariziran. Lijevi polaritet se nekada javlja kod ljudi, u broju kao što su česti ljevaci. Ne zna se zašto kod ljudi postoje dvije polarizacije. Misli se da do toga dolazi uslijed bolje ili slabije prokrvljenosti jedne od strana čovječjeg tijela. Postoje čak mišljenja da do toga dolazi u vezi sa datumom rođenja i položaja planete Marsa ili Ovna u to vrijeme.

U brak, s rijetkim izuzecima, stupaju partneri različitog ukupnog polariteta. U protivnom su ti brakovi problematični, vrlo često bez djece.

POLARITET LJUDSKOG TIJELA

Svi zakoni električnosti i polariteta zastupljeni su kod ljudi. Čovjek djeluje kao kvadripolaran magnet. Između lubanje "+" i stražnjice "-" postoji razlika napona i strujanje. Ovaj tok se manifestira u magnetskom polju oko nas, kojeg nazivamo i aurom.

Veliki broj istraživača se bavio, ili se još i danas bavi, proučavanjem polariteta kod osoba. Gornja i donja polovica tijela kod muškarca i žene je različito polarizirana u pogledu magnetske polarizacije. Gornju "+" polovicu vide osjetljivi, senzitivni ljudi da treperi u crvenkasto žutoj boji, dok minus polarni dio vide u plavkastoj boji.

Plus-polarna je kod muških osoba desna strana tijela, a kod žena lijeva.

Postoje i drugi autori koji tvrde, da su muškarac i žena jednako polarizirani, i da se u polarizaciji razlikuju samo u području spolnih organa. Muškarci su "+", a žene "—".

Radiestezisti su već prije dugo vremena ustanovili da su svi dvojni organi kod ljudi (ruke, noge, oči, uši, bubrezi itd.) različito polarizirani. Radi toga bi trebalo obratiti pažnju na to, da čak lijekovi za jedan dvojni dio tijela ne bi trebali biti isti kao i za drugi. Bolest nije ništa drugo nego promjena prirodnog polariteta.

U knjizi *Pendellehrbuch* (1947) Rudolf Spring je napisao da svi organi ljudskog tijela, uključujući i najsitnije ćelije imaju svoj polaritet i svoju frekvenciju. Svi lijekovi, koji se daju prilikom nekog oboljenja, morali bi imati istu frekvenciju, ali različit polaritet.

Dr Oberbach je čak tvrdio da pojedini organi u svojem polaritetu nisu konstantni, nego da preko dana imaju jedan a preko noći drugi polaritet (noge danju "-", noću "+", glava "+" pa "-", lijeva strana tijela "-", pa "+").

Heinz Schiegel u svojoj knjizi *Heilmagnetismus, Die Übertragung von Lebenskraft* (Iscjeliteljski magnetizam, prenos životne snage) ima svoju teoriju polariteta čovječjeg tijela. Bez obzira da li je to muškarac ili žena, kod njega lijeva polovina čovječjeg tijela je pozitivno polarizirana, a desna negativno. Prema osovini tijela u sredini jačina magnetske polarizacije slabi. Tijelo je simetrično građeno, s obzirom na osovinu dužine, koja ide preko sredine čela, nosa te izbija na dio gdje se noge spajaju.

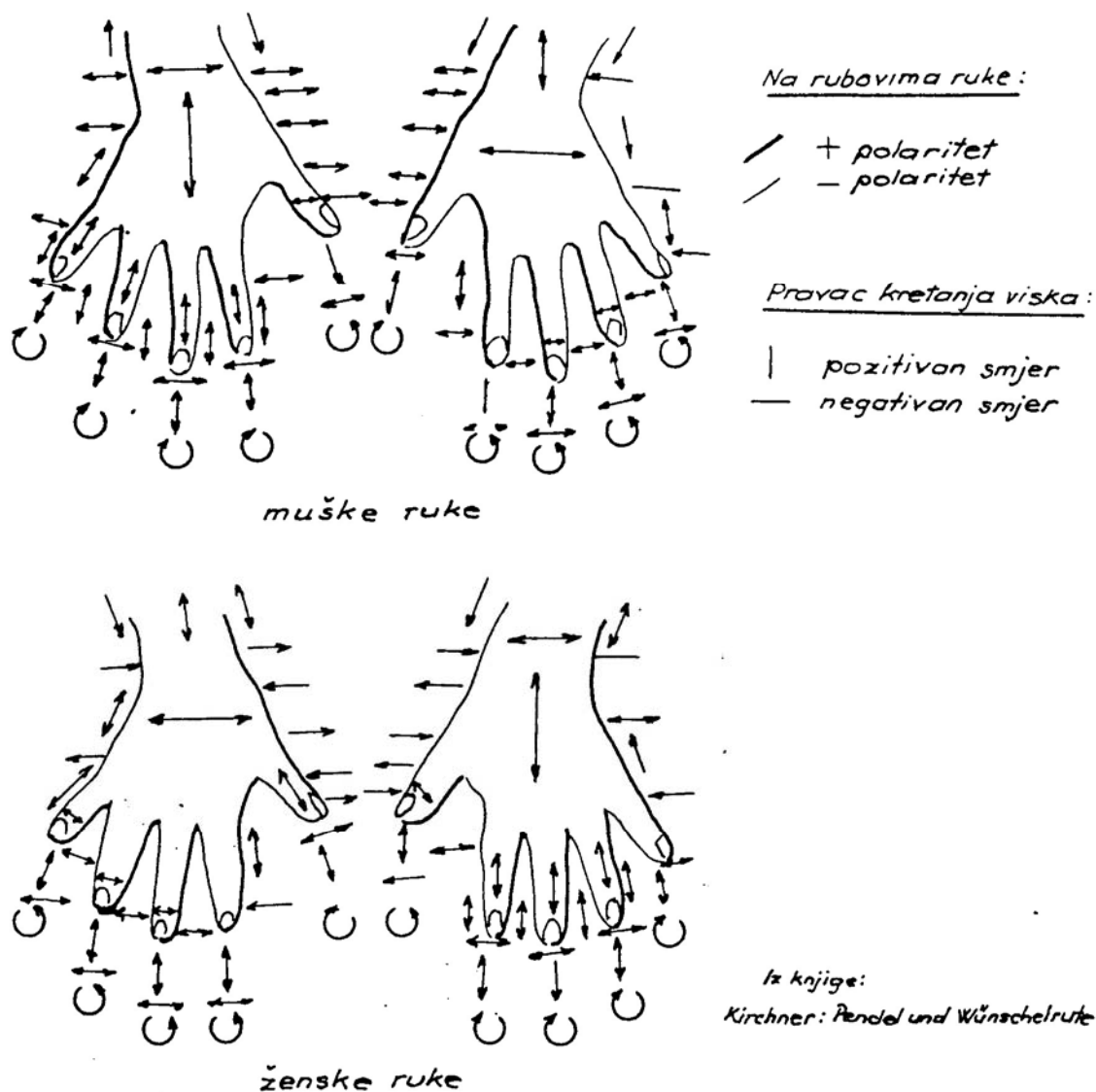
Postoji i osovina debljine ili transverzalna osovina, koja ide preko uha, vrata, ruke i noge do sredine stopala. Ovdje je polaritet sprijeda pozitivan, a otraga negativan, ali slabijeg intenziteta nego što je prije spomenuti.

Postoji i treća osovina tzv. longitudinalna, koja je drukčija nego gornje dvije. Ovdje je glava negativna, a stopala pozitivna. Dakle, čovjek je trodimenzionalno polariziran.

Schiegel se pridržava ove podjele na osovine prilikom magnetskog iscjeljivanja.

Polarizacijom čovječjeg tijela bavi se i Georg Kirchner u svojoj knjizi *Pendel und Wünschelrute* (Visak i rašlje). Ta polarizacija danas najbolje odgovara shvaćanju polariteta u radiesteziji. Odnosi polariteta kod muškarca i žene su suprotni. Svugdje, gdje je polaritet u muškarca pozitivan, kod žene je negativan, i obratno. Ovakve odnose pokazuje i visak. Ukoliko preko viska dobijemo razlike u uobičajenom polaritetu, onda možemo ustanoviti da su kod muškarca izražene ženske osobine, kako u tjelesnom smislu tako i u psihi. To isto vrijedi adekvatno i za žene. Da bi se ustanovio polaritet potrebno je sa viskom ispitati palac na ruci. U normalnom slučaju na lijevom palcu kod muškarca dobit ćemo kruženje viska u smjeru kazaljke na satu, a na desnom palcu obrnuto. To isto, ali suprotno dešava se kod žena.

Kakve pokrete izvodi visak na muškim, odnosno ženskim rukama kad se traži polaritet prema Johannu Karl Bähru, vidi se na slici br. 10.

Slika 10.

U radiesteziji, gledajući na polaritet u globalu uzima se da kod muškarca, bez obzira na pojedinačne polaritete pojedinih dijelova tijela prevladava po svojoj snazi pozitivni polaritet, a kod žena negativni.

Prema tome, muškarca u radiesteziji smatramo pozitivno, a ženu negativno polariziranom jedinkom.

Odstupanja od toga postoje, ali ih smatramo anomalijama.

Vidjet ćemo da je razlika u polarizaciji muškaraca i žena od velikog značaja pri štetnom utjecaju tokova podzemnih voda na organizam ljudi, s obzirom da su i ova zračenja različito polarizirana.

MREŽNI SUSTAVI

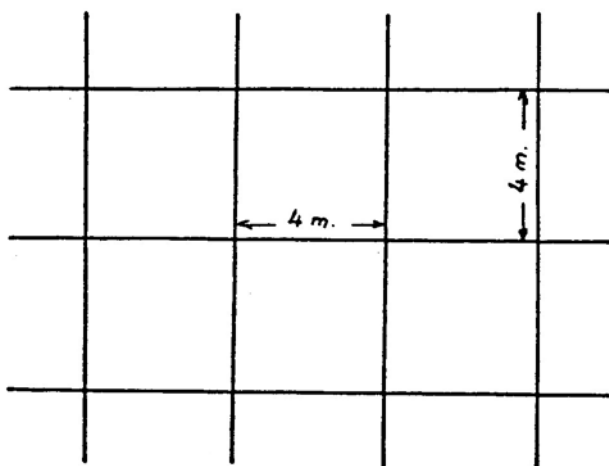
Peyré-ova mreža

Ovi sustavi otkriveni su u davna vremena, o čemu svjedoče građevine i grobnice kod starih Egipćana, Grka i Rimljana, te južnoameričkih Indijanaca. Svi su oni poznavali glavne strane svijeta, pa su svoje građevine, hramove i grobnice nastojali okrenuti u smjer sjever-jug po glavnoj osnovi.

Kao prva otkrivena mreža spominje se mreža francuskog liječnika Francoisa Peyré-a. On je god. 1937. opisao ovu mrežu, kao mrežu kvadrata sa stranicama 4m x 4m, koja se dizala okomito iz tla, orijentirana na magnetski meridijan, pravca sjever-jug.

Istraživanja na ovom području su vrlo brzo zaspala, jer je izbio II Svjetski rat.

Istraživanja ove Peyré-ove mreže su malo poznata, iako je on 1947. izdao knjigu: "Kozmičko-tehnička zračenja".

Peyré-ova mreža

Slika 11.

Ova zračenja mogu se ubrojiti u po zdravlje nekad štetna a nekad korisna. Zračenja su se mogla također otkriti u prvo vrijeme radiestezijskim putem i priborom. Bila je raspisana nagrada od 10.000 franaka onome, tko pronade prvi aparat, kojim su se ova zračenja mogla registrirati i neutralizirati. Ova nagrada je dobivena 1951. godine.

Zračenja ove vrste nisu u svim krajevima jednakog intenziteta. Ovise mnogo o geološkim slojevima kroz koje izbijaju iz središta zemlje na površinu, od građevina na površini kao što su tuneli, pristaništa, groblja, mikrobiološki pepeo i dr. Štetnost ili korisnost od ovog zračenja mogla je biti tokom vremena iskorištena za zdravlje ljudi, ali otpori su tome uvijek bili vrlo veliki. Prodi će još dugo vremena da se ovaj otpor slomi.

Kako će se pronaći ova zračenja? Potrebno je imati kompas i rašlje. Kompas se stavi na stol i ustanovi pravac sjever-jug. Pomičući se po toj liniji pronaći ćemo svaka 4 do 8 metara po prilici, ali uvijek u istim razmacima pravce koji sijeku ovaj meridijan. Idući okomito na pravac sjever-jug, naći ćemo i paralelne pravce.

O MREŽAMA

Liječnik i istraživač Dr. med. Ernst Hartmann

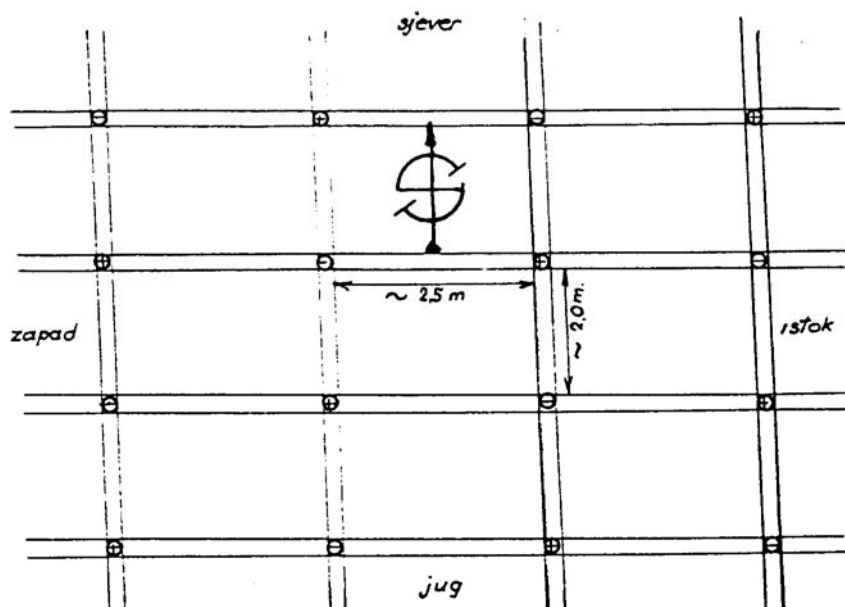
Dr. Hartmann se bavio, pored svog redovnog posla, nekoliko godina i izobrazbom rašljara putem kursova i seminara.

"Rezultati radiestezijskih ispitivanja vrlo mnogo ovise o vremenskim prilikama. Prilikom fena (vjetar u Njemačkoj), pojave promjena zračnog pritiska ili približavanja olujnog vremena mogu ovi podaci biti potpuno pogrešni. Na sposobnost rašljara mogu utjecati i medikamenti. Već nakon 2-3 popijene šalice crne kave mogu se dobiti drugi rezultati. Na rezultate mogu utjecati i duševna raspoloženja, kao što su depresija, strah ili euforija", rekao je Dr. Hartmann.

Dr. Hartmann je uveden u radiesteziju tek nakon završetka II. svjetskog rata i to preko jednog rašljara u Eberbachu. Dalje se sam usavršavao.

Kao prvi otkrio je posebnu mrežu, istražio je i opisao. Otkrićem ove mreže ukazala mu se je uzročna veza između zračenja i oboljenja. Sistematsko istraživanje je počeo provoditi 1950. godine, kada je opazio, da je u jednoj kući na isti način umrlo troje ljudi od raka. To ga je navelo na pomisao da je vrlo važno izabrati neko mjesto gdje bi se gradili objekti u kojima ljudi spavaju ili borave dulje vremena. Bavio se ovim istraživanjima 30 godina i rezultate ovih istraživanja je dao u svojoj knjizi: *Krankheit als Standortsproblem* ("Bolest kao problem mjesta prebivanja") "Šteta je", rekao je Dr. Hartmann, "da se danas daje veća prednost poslovima nego odabiranju mjesta i materijala za izgradnju objekata, da bi se optimalno čuvalo zdravlje ljudi koji tamo obitavaju."

Hartmannova globalna mreža (I. mreža)

Hartmannova globalna mreža

Slika 12.

Ova je mreža otkrivena godine 1951. od liječnika i radiesteziste Dr. Ernsta Hartmanna. Danas se Hartmannova mreža naziva I. mrežom. To je pravokutna mreža veličine 2,0 x 2,5 m, koju su do sada u stanju otkriti samo rašljari.

Objašnjenje nastanka ove mreže je fizikalno još nerazjašnjeno.

Križanja u mreži imaju veliko biološko djelovanje.

Ne smijemo Hartmannovu mrežu promatrati kao jedinog odgovornog činioca zašto je došlo do oboljenja. Oboljenje može biti da je nastalo od skupa raznih činilaca, kao npr. što su, osim globalne I. i ostalih (II. i III.) mreža rezultat skupnog djelovanja podzemnih tokova vode, vremenskih prilika, geoloških rasjeda, šupljina u tlu (špilja), različitosti geološkog sastava slojeva, od utjecaja iz okoline kao što su dalekovodi, trafostanice, radari, antenski odašiljači i dr. Sve ove činioce bi morala sa biološke strane nauka istražiti i dati rezultate. Na žalost mora se konstatirati da se to u zadnje vrijeme samo polagano ostvaruje.

Globalnu Hartmannovu mrežu sačinjavaju trake, široke oko 20 cm, koje stvaraju pravokutnu mrežu koje ide u pravcu sjever-jug magnetskih meridijana, te skoro okomito na taj pravac trake iste širine u pravcu istok-zapad. Magnetski sjever se ne poklapa sa geografskim sjeverom za tzv. deklinacioni kut, koji iznosi najviše 4-5°. Dimenzije pojedinih polja Hartmannove mreže iznose u pravcu sjever-jug 2 m stalno, dok u pravcu istok-zapad širine polja se od 2,5 m na ekvatoru i smanjuje se idući prema polovima.

Trake su vertikalne u odnosu na površinu Zemlje, pa ih možemo zamisliti kao neku vrstu vertikalnih nevidljivih zidova širine 20 cm sve do atmosfere, pa se zato i smatra da ova mreža odatle i dolazi. Križanja ove mreže su naizmjenično pozitivno i negativno polarizirana.

Okomit položaj traka na površinu Zemlje nije uvijek stalan. Podložen je izvjesnoj promjeni kod punog Mjeseca, promjena magnetskog zemaljskog polja, potresa, godišnjih doba i promjena vremena. Na koji se način stvara ova mreža do danas nije razjašnjeno. Misli se da je tome uzrok pojava elektromagnetskih valova, a da se mrežni sustav javlja kao popratna pojava nastale interferencije između Zemlje i ionosfere.

Trake Hartmannove mreže sastoje se, prema M.I. Mettleru, iz dva dijela: iz primarnih i sekundarnih ionima ispunjenih dijelova trake.

Primarni dio trake širok je 2 - 3 cm i sastoji se od vertikalno polariziranih valova od 50 cm u pravcu sjever-jug i od 62,5 cm u pravcu zapad-istok. Za njih vrijede zakoni optike i elektricitete. Promjena faza nastupa svakih šest sati (izlazak Sunca, podne, zalazak Sunca i ponoć).

Sekundarne trake su 10-20 cm široke trake iona. U vezi su sa svojim nabojem sa primarnim dijelovima. Kao i primarni dijelovi trake, tako i sekundarni variraju da bi u isto vrijeme i jedne i druge došle u tzv. nulti položaj i promijenile naboj, a time i energiju. Trajanje nultog položaja je od nekoliko minuta do 30 minuta.

Štetnost čvorova i traka Hartmannove mreže je velika samo u slučaju kada se pojavljuju na istim mjestima gdje i podzemna, terestrička zračenja.

DIJAGONALNA (POLARNA) MREŽA (II. mreža)

Ovu mrežu je sasvim slučajno otkrio inž. Siegfried Wittmann. Bio je radiestezist-amater. Pregledavajući rašljama svoju kuću, da bi našao štetna zračenja, opazio je jednu vrstu zračenja, koja nije bila ona koja dolazi od podzemnih voda. Drugom prilikom kada je jednom prijatelju kontrolirao jedan iskopani bunar, kojeg je on odredio, a nije se naišlo na podzemnu vodu, upravo je na tom bunaru našao zračenje, odnosno energijom nabijeno mjesto. Nije to bilo jedini put da nije pronašao vodu, ali je bilo prvi put da se pozabavio tim fenomenom. Tako je ustanovio da je ovaj bunar zapravo centralni pol jednog polarnog polja. Proučavajući dalje otkrio je da se radi o jednoj novoj, do sada neotkrivenoj mreži zračenja.

Wittmann se prije nije bavio proučavanjem mreža, mada je već bila poznata Peyré-ova mreža. Na skupu njemačkih rašljara u Detmaldju objavio je rezultate ispitivanja svoje mreže. Prikazao ju je kao kvadratnu magnetsku mrežu 15,9 m x 15,9 m i nazvao ju je Wittmannovom (1951. god.).

Ovo saopćenje o novoj mreži izazvalo je na skupu veliko iznenađenje. Prisutni su bili i Dr. med. Ernst Hartmann i Dr. med. Manfred Curry, koji je bio tada voditelj Medicinsko-biološkog

instituta u Riederau (na Ammersee-u). Oni su uzeli učešća u nastaloj diskusiji i govorili su u korist ove mreže.

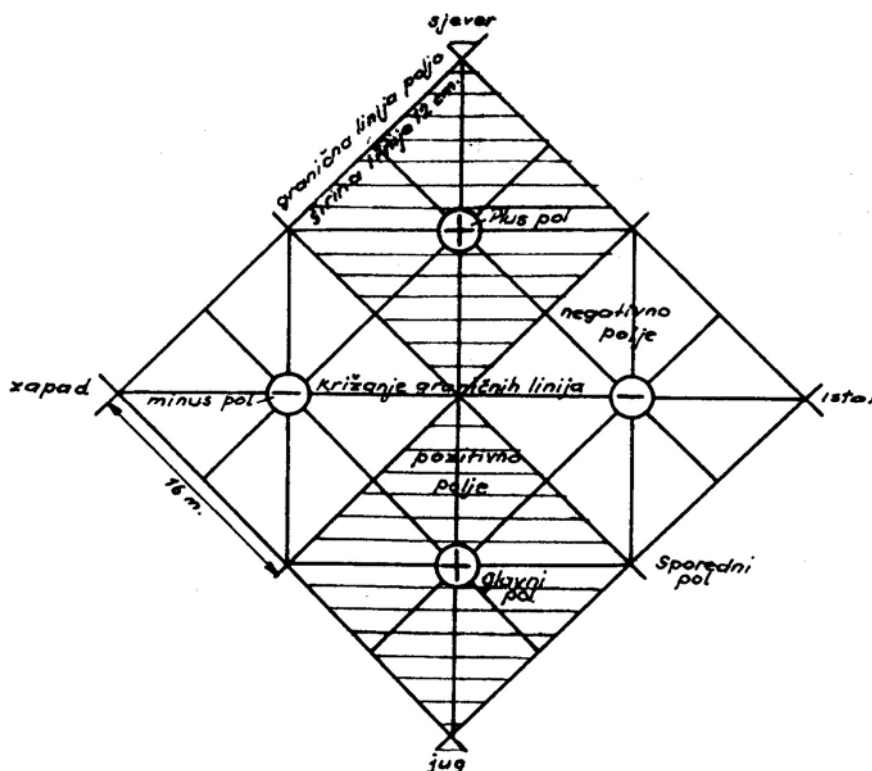
Nakon ovog skupa radiestezista, Dr. Curry je došao do Wittmanna i zamolio ga, da ga primi kao suradnika i istraživača ove mreže.

1952. god. u jednom časopisu objavio je Dr. M. Curry bez znanja i dozvole Wittmanna rezultate istražnih radova na ovoj mreži pod svojim imenom. Radi toga se i danas ova mreža zove Curryjeva (II. mreža), a ne Wittmannova, koji je radi nepoštivanja autorskih prava prekinuo sve veze sa Curryjem i nastavio rad sa novim suradnikom Dr. med. Glasserom.

U radu objavljenom od Dr. Curry-ja u časopisu *Hyppokrates* (1953. god.) vidi se da je Dr. Curry dao samo osnovnu kvadratnu mrežu, a da su sva križanja odnosno polovi polarne mreže prema Wittmannu.

a) Wittmanova mreža

Polarna polja ili dijagonalna mreža je mreža kvadrata, čiji su vrhovi u smjeru sjever-jug i zapad-istok. Polja koja se naslanjaju jedno na drugo razlikuju se u polaritetu, energijama i energetskim smjerovima, pa prema tome i djelovanju na živa bića.

Slika 13. Wittmannova mreža

Ovdje su nacrtana četiri polarna polja sa polovima, polarnim zrakama, graničnim linijama polja i križanjima ovih linija, ovakvo polje ima na 48. magnetskoj širini stranice dužine oko 16, a preko dijagonale 22,5 metara.

U centru polja nalaze se točke u kojima se javlja zbijena energija i to se naziva *glavni polom*. Širina ovog pola na 48. magnetskoj širini iznosi 2.45 m, a sporedni polovi 60 cm u promjeru. Od glavnog pola idu 4 pravca prema sjeveroistoku, jugoistoku, sjeverozapadu i jugozapadu. Na graničnim linijama polja su zone gdje se miješaju dva polariteta i zovu se *granične linije*, širina ovih linija je oko 12 cm. Prerez dviju linija polja zove se *križanje graničnih linija polja*. Na svakom polarnom polju ih ima po četiri.

Na ovim točkama susrećemo dva pravca (zrake) pozitivna (+) i dva negativna (-). U svom djelovanju je križanje graničnih linija takvo, da ono ima nabijajuće djelovanje, ali povremeno slabije nego plus-pol. Ako netko stoji na ovakvoj točki puni se pozitivnom (+), negativnom (-) i mješovitom energijom (+-).

Traženje polarnih polja pomoću rašalja

Postoji više metoda. Tko posjeduje veliku osjetljivost može ih naći pomoću trzaja rašalja. Vrh rašalja pokazuje unutar jednog polarnog polja prema polu i ako se ide u tom pravcu dolazi do rotacije na polu. Polaritet pola daje se direktno odrediti pomoću rašalja i viska. Iz centra samog pola onda se mogu svi pravci odrediti uz pomoć jednog kompasa.

Druga metoda mjerenja: Ide se tako dugo sa rašljama od jedne proizvoljne točke polarnog polja dok se polaritet ne promijeni. To znači da smo naišli na jednu graničnu liniju polja. Ona ima pravac od sjeveroistoka na jugozapad ili od sjeverozapada na jugoistok. Kad smo jednu od tih linija pronašli ide se duž te linije dok se polaritet ne promijeni. Tada smo naišli na križanje graničnih linija polja. Od ove točke daje se sada pomoću rašalja ili kompasa, kutnog zrcala i mjerne vrpce pronaći polarno polje u svojoj veličini i pravcu. Ako se sad sa rašljama ide okolo dobit će se 8 reakcija rašalja, a to su zapravo polarne zrake.

Za pronalaženje polarnih polja podatke je dao sam Wittmann.

Dr. Lüders je izvršio na pokusnom terenu Bioklimatskog instituta mjerenja i fizikalne pokuse pomoću rašalja na pokazanim centrima i polovima, koje je označio pilovinom. Najvažnije što se otkrilo je to, da su se metalne ploče (30 x 50 cm) postavljene iznad + pola električno napunile, a iznad - pola uslijedilo je negativno punjenje.

Na pozitivno nabijenim polovima osjetno se je povećavao reakcioni razmak a na negativnima se skraćivao.

Polarna polja na sjevernom magnetskom ili južnom magnetskom polju imaju vrijednost nula. Na ekvatoru stranice polja imaju dužinu 32 m. Interesantno je da Keopsova piramida, koja je na 30. geografskoj širini ima dijagonalu polarnog polja oko 30 m.

Istraživanja su pokazala da polovi globalne mreže u neke dane gube svoju djelotvornost.

Radiestezijskim putem mogu se pronaći polarna polja i njihove različite energijske forme. Za ustanovljavanje djelovanja nadražajnih zona znatnu ulogu igra aurin razmak, ili fizikalno rečeno jedna polovica dužine vala električnog, odnosno magnetskog polja oko čovjeka. Kada čovjek ili životinja prelaze preko polarnog polja imaju srednji razmak aure. Curry je ovaj razmak nazvao reakcioni razmak (RR).

Ako čovjek boravi duže vremena na jednoj nadražajnoj zoni (plus-pol, minus-pol, zračenje na polu, graničnoj liniji polja, križanju graničnih linija, zračenju od podzemne vode, rasjedu, refleksiji) ili nekim drugim anomalijama uzrokovanih tlom, to se odmah mijenjaju električne, kao i magnetske komponente njegovog energetskeg polja. Na pozitivnim zonama energetske polje se pojačava a na negativnim umanjuje.

Kako je već napomenuto, ako dolazi do prožimanja tijela sa negativnom energijom odozdo prema gore, tada pozitivne rezerve u tijelu počinju da struje prema dolje, umanjuju se. Ako se osoba na ko joj se vrši eksperiment postavi na križanje graničnih linija polja sa obje noge na negativno polje, to se tijelo prazni. Okrene li se ista osoba za 90°, tako da se sa obadvije noge postavi na plus polje, dolazi do punjenja. Već prema različitim položajima tijela u polarnim poljima, mogu se postići sve moguće kombinacije prožimanja

b) Curry-jeva mreža

Dr. Manfred Curry, kojem se pripisuje pronalaženje II. globalne mreže nazvane po njemu Curry-jeva mreža bio je po zanimanju liječnik, njemačko-američkog porijekla, a istraživanja utjecaja zračenja na zdravlje ljudi vršio je do svoje smrti u svom Institutu za istraživanje u Riederau

na Ammersee-u (Bavarska). Danas ovaj institut više ne postoji.

Da bi proučio djelovanje atmosferskih i vanjskih utjecaja na ljude, napravio je tzv. klima-test komoru u koju je stavljao pacijente i ustanovio je, da sadržaj atmosferskog ozona, a naročito promjene njegove koncentracije u toj komori, dovode do toga, da se pacijenti, podvrgnuti ovom testu, ne ponašaju svi jednako. Pacijenti koji su osjetljivi na dolazak vruće fronte, tzv. "W"-tipovi (warm = vruć) u klima-test komori prilikom smanjenja količine ozona osjećaju nelagodnost i reagiraju različitim tegobama. Kod povećanja koncentracije ozona, ovi W-tipovi se osjećaju vrlo ugodno.

Kod drugog tipa ljudi, tj. onih koji su osjetljivi na dolazak hladne fronte, tzv. "K" tipovi (kalt = hladan), reagiranja su bila upravo potpuno drukčija. Oni se osjećaju vrlo loše kod povećanja ozona u klima-test komori.

S obzirom na dovod ili odvod ozona, može se i kod jednog i kod drugog tipa ("W" i "K") ustanoviti u kojoj se koncentraciji ozona oni najbolje osjećaju pa se može odrediti i pojedina klimatska mjesta s već poznatom koncentracijom ozona, koja bi mogla korisno djelovati na pacijenta, da bi se njegovo zdravstveno stanje popravilo.

U medicini su poznata dva tipa astme i to "W" i "K" astma. Pogrešno bi bilo poslati onog pacijenta koji ima "W" astmu u mjesto gdje je sadržaj ozona mala i obratno, poslati pacijenta sa "K" astmom u mjesto gdje je koncentracija ozona u zraku velika.

Danas je jasno da svako tijelo ima oko sebe jedno strujno polje, jer se cijeli organizam ponaša kao jedan generator, koji stvara to polje. Ovo je polje različitog intenziteta, ali se ono odmah mijenja prema tipu ili drugoj osobi koja dođe u područje djelovanja ovoga polja.

Kako naše polje postoji oko našeg tijela, tako isto postoje i polja oko svih drugih živih bića i drugih ljudi. Kada ova dva polja dođu u domet jedan drugog, dobivaju se određena osjećanja.

Poznato je nama svima, da se dešava da susretnemo nama nepoznate ljude i da su nam odmah odbojni, da ne kažem čak da se u njihovoj blizini osjećamo nelagodno, da nam smetaju i ne možemo se normalno koncentrirati. Ako se ovakve osobe približe, mi se povlačimo i nastojimo udaljiti od takvog čovjeka, jer osjećamo kao da nam vlastitu energiju oduzima.

S druge strane postoje ljudi, pa i životinje, koje su nam pri susretu odmah simpatični, ulijevaju nam povjerenje, osjećamo da nas smiruju, da želimo da smo što bliže njima, da želimo da se upoznamo i sprijateljimo.

Tako reagiraju i životinje. Uzmimo pse. Oni odmah osjećaju svojim poljem, koji im je pas prijatelj, a koji nije. Prvima prilaze odmah s povjerenjem, a od drugih se odmah brzo udaljavaju, ili reagiraju munjevito da odmah navaljuju jedni na druge.

Dakle možemo reći da postoji jedna kritična točka, na kojoj se, čim se razmak između dvaju živih bića prekorači, tj. skрати, ili bolje reći kad djelovanje polja jednoga uđe u djelovanje polja drugog, dolazi do određenih ugodnih ili neugodnih reakcija u organizmu.

Istraživanjima što ih je vršio Dr. Curry sa svojim suradnicima opazio je da polja koja se pružaju oko pojedinih ljudi nisu jednakog dometa. Kod "W" tipova ovo je polje iznosilo od 0 do 40 cm od tijela, kod mješovitih ("G") tipova (gemischt = mješovit) iznosi 40-60 cm, a kod "K" tipova je ovaj razmak iznosio 60 do oko 100 cm. Mogu biti manja kolebanja, ovisno o godišnjem dobu i klimatskoj situaciji mjesta prebivanja.

Ovaj razmak od tijela do granice djelovanja polja Curry je nazvao *reakcionim razmakom* (u daljnjem tekstu RR) (Reaktionsabstand).

Interesantno je spomenuti da ljudi sa velikim reakcionim razmakom osjećaju privlačnost prema onima sa malim RR. To znači da se "W" i "K" tipovi međusobno privlače.

Ispitivanjem bračnih parova u klima-test komori dobio se podatak da u 95% slučajeva, ako se RR-ovi supružnika zbroje, dobiva se prosjek od 120.

Značajno je da u brakovima gdje je ovaj zbroj manji od 100 ili veći od 140 uglavnom nema djece, ili ako se djeca i rode imaju zdravstvenih poteškoća već od samog rođenja.

Na RR se može utjecati lijekovima. Oni medikamenti koji dovode do suženja krvnih sudova

produžuju ga, a oni koji ih šire skraćuju ga.

Isto tako sadržaj ozona u zraku mijenja veličinu RR. Hladne fronte sa puno ozona produžavaju ga, dok ga niske koncentracije, koje se javljaju u gradskim područjima sa mnogo smoga ili prilikom dolaska vjetra fena osjetno skraćuju.

Pomoću mjerenja RR-a može se ustanoviti i vrsta bolesti od koje netko boluje. Bolesti koje imaju upalni karakter, tj. one koje traju kratko, ili one izazvane grčevima daju duži RR. Kod napada angine pectoris ovaj se RR može povećati sve do 150 cm, pa čak i dalje rasti.

Prilikom ubadanja zlatnih igala u akupunkturne točke naglo se povećava RR, a ako se to radi srebrnim iglama, onda se smanjuje. Zato se zlatne igle treba upotrebljavati kod "W" tipova, a kod "K" tipova srebrene. Zlatne plombe u zubima "W" tipova djeluju pozitivno, dok kod "K" tipova prouzrokuju razne smetnje. Amalgamske plombe su povoljne samo "K" tipovima. Prema opažanjima Dr. Curry-ja "W" tipovi imaju sklonost za metale kao što su zlato, bakar, mjed, a "K" tipovi za platinu, srebro i nikal. Zlatno i srebrno prstenje i narukvice izazivaju osjetnu promjenu RR-a i kod divljih naroda nisu nošeni kao ukrasni predmeti.

Studij Dr. Curry-ja je statistički dokazao, da - s manjim iznimkama - uvijek od raka obolijevaju "K" tipovi, a ne "W" tipovi. Ljudi koji su bolesni od raka imaju veliki RR. Kod njih nije nikada opažen manji RR od 80 cm, rijetki su oni koji imaju ispod 100, a u pravilu skoro svi imaju više od 100. Nekad se ovaj RR penjao i do 180 cm. Prosjek je 120 cm. Jasno je stoga da ljude koji su oboljeli od raka ne treba slati na liječenje tamo gdje uslijed sadržaja ozona dolazi do povećanja RR.

Kod bolesnih psihičkih stanja, na pr. kod šizofreničara postoji veliki RR, a kod depresivnih stanja mali.

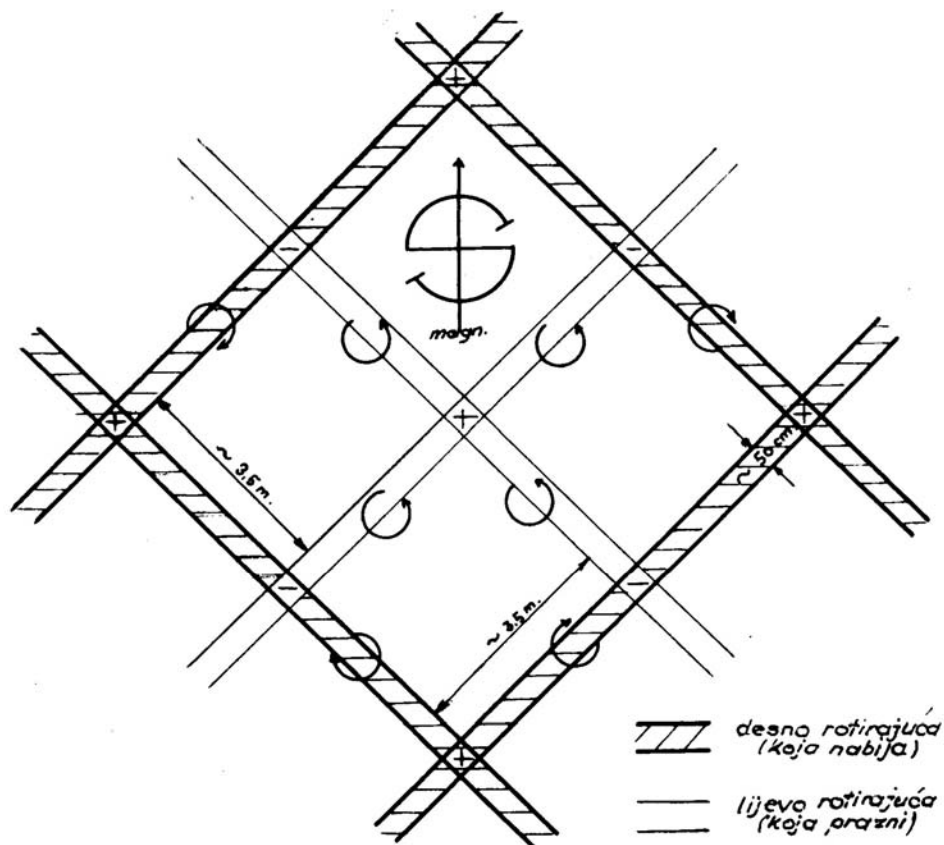
Dr. Curry je opazio da nekada RR kod neke osobe nije stalan, nego da se mijenja, ako je ta osoba boravila duže vrijeme u sjedećem ili ležećem položaju na određenim mjestima. Svoju normalnu vrijednost postiže tek nakon izvjesnog vremena, ako se udalji sa tih mjesta. To ga je navodilo na pomisao da u zatvorenim prostorima kao i u prirodi postoje izvjesna mjesta, koja se ponašaju tako da utiču na promjenu RR-a kod ljudi. Ta mjesta na neki način pune ili prazne organizam. Pokusi su pokazali da izvjestan broj ljudi kada se kreće po terenu dobiva iste osjete kakvi se javljaju kod ljudi sa prekoračenim RR-om kada se približavaju drugim osobama.

Ovakva, na terenu opažena mjesta dala su naslutiti da postoje neke točke reakcije i reakcione linije, koje su mogli rašljari otkriti na način sličan onome kada se traže tokovi podzemnih voda.

Radi istraživanja ovih fenomena na jednom određenom polju obilježene su sve točke na kojima se osjećala reakcija. Kada je to bilo završeno i kada su točke reakcije spojene nekom vrpcom ukazala se pravilna mreža u obliku šahovske ploče, koja je imala linije okrenute u smjeru sjeveroistok-jugozapad i sjeverozapad - jugoistok. Mreža je bila tako pravilno građena, da se odmah shvatilo da se ne radi ni o kakvim podzemnim tokovima.

Ova mreža je nazvana po njenom pronalazaču Manfredu Curry-ju: Curry-jeva mreža. Proučavanjem ove mreže na terenima koji su dosta udaljeni od mjesta pokusa (Italija, Švicarska, Austrija, Francuska) opazilo se da su reakcione linije traka pravci, samo je širina reakcionih polja u pojedinim krajevima varirala od 1 do više metara.

Dr. Curry je mislio da je mreža stalna i da se ne pomiče ni po položaju ni po širini, međutim u novije vrijeme se misli drugačije. Inž. A. Schuschnigg je nakon jednog starta rakete u SSSR-u pomoću radiestezijskog pribora ustanovio da se položaj mreže nešto promijenio.

Slika 14. Curry-jeva mreža (II. mreža)

Intenzitet zračenja mreže je ovisan o vremenu i vremenskim prilikama. Granične vrijednosti stranica kvadrata Curry-jeve mreže iznose 3,5 do 4 m, a širina traka mreže oko 50 cm. Curry-jeva mreža daleko više biološki štetno utječe na ljude nego Hartmannova mreža. Mreža se prostire i vertikalno u visinu. Što su trake mreže šire to je mreža štetnija. Križanja traka u mreži su najopasnija. Mi ih nazivamo čvorovima mreže. Duže zadržavanje na ovim čvorovima utječe vrlo loše na zdravlje, naročito ako se čvorovi nađu na nekom patogenom zračenju, kao što su tokovi podzemnih voda ili geološki rasjedi.

U betonskim zgradama opažena je pojava mreže koja je paralelna zidovima, a vrlo je slabog intenziteta. Vjerojatno se radi samo o odbijanju (refleksiji) od zidova zgrade. Betonske deke u kućama pojačavaju intenzitet globalnih mreža. Čak i UKW stanice mogu izazvati neku slabu dodatnu mrežu. Preko traka globalnih mreža pojačavaju se kozmička zračenja. Od pola noći do oko 3^h ujutro zračenja se trostruko pojačavaju, dok poslijepodne intenzitet opada, a najmanji je za fena. Mreža se proteže preko cijele zemaljske kugle.

Sva je sreća da trake globalnih mreža nisu uvijek po zdravlje opasne, jer bi u protivnom teško mogli naći bilo kakav ležaj da nije zahvaćen od traka globalnih mreža. Sve su globalne mreže trodimenzionalne. To odgovara jednoj vrsti kubičnog odnosno prizmatičnog oblika mreže.

Iz slike br. 14. vidimo da je Curry-jeva mreža desno i lijevo polarizirana, odnosno neke trake imaju + (desnu), a neke - (lijevu) polarizaciju. Pozitivno polarizirani čvorovi mreže produžuju RR, oni napunjavu čak sa 50 cm na 200 cm, dok negativni čvorovi skraćuju RR. Oni prazne, pa time mogu potpuno ukloniti polje.

Postoje i čvorovi koji su neaktivni, niti pune, niti prazne

Vjerojatno je da se Curry-jeva mreža prostire i kroz vodu, i da ribe to koriste za pronalaženje svojih mrjestilišta, koja su tisućama kilometara daleko (na pr. jegulje).

Dr. Curry tvrdi da ova zračenja dolaze odozgo na Zemlju a nikako da ne dolaze iz zemljine utrobe.

"W" tipovi sa svojim malim RR ako borave na jednom križanju koje prazni, imaju osjećaj slabine, teške noge, a krv pojuri na površinu kože, nastupa lupanje srca i vrtoglavica.

"K" tipovi osjećaju se slično na križanju koje nabija, puni.

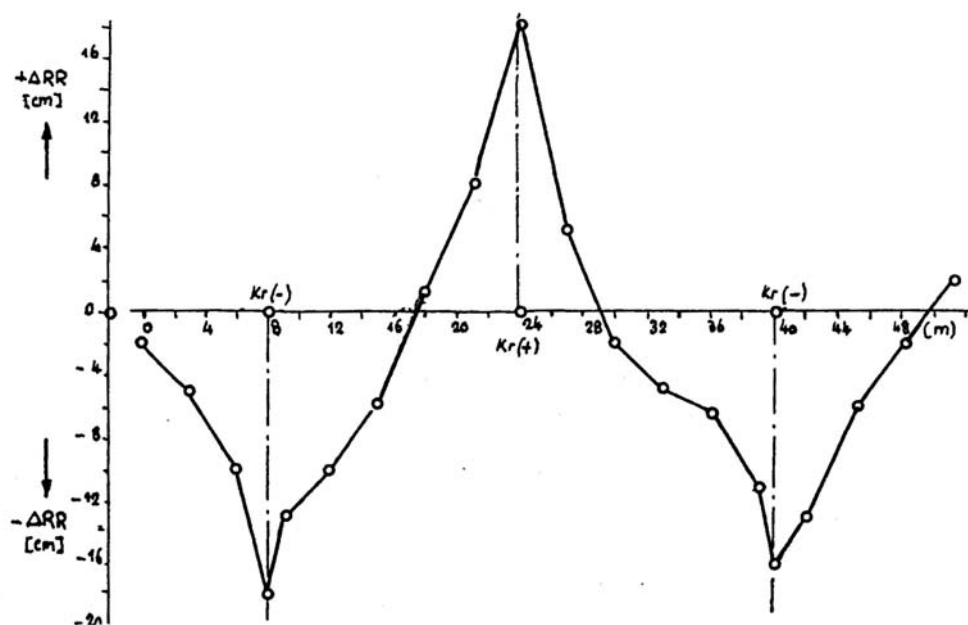
Da li ljudi na ovim križanjima mogu oboljeti od raka? Pitanje je vrlo kompleksno i nauka to apriori odbija. Naime, za svaki dijagnostički utvrđeni slučaj raka na jednom štetnom Curry-jevom čvoru, nauka će dovesti za dokaz nekoliko ljudi koji su također na takvim čvorovima spavali, a nisu oboljeli od raka.

S obzirom da bi samo križanja koja nabijaju mogla djelovati kao izazivači raka, to su oboljenjima od raka izloženi najviše "K" tipovi. Trake zračenja i križanja koja su negativna, dakle sva mjesta koja nemaju karakter punjenja, nego pražnjenja, nisu opasna za pojavu raka, pa prema tome ni svi ležajevi u kojima spavaju ljudi na takvim dijelovima mreže, nego čak takvi ležajevi to sprečavaju, odstranjuju upalne procese, pa se jasno nametnula i mogućnost da se kod oboljelih od raka, koji su bili pogođeni bujanjem ćelija njihovim premještanjem na negativno nabijene dijelove mreže izazove potpuno suprotan efekt, da dođe do preobrazbe ćelija u normalne. Otvoreno je i pitanje zašto životinje osjećaju ove nabijajuće zone i sklanjaju se sa njih i zašto to čovjek nije u stanju?

Postavlja se još jedno otvoreno pitanje, a to je: zašto biljke i drveće obolijevaju na mjestima gdje su pražnjenja u mreži velika, upravo obratno nego ljudi. Odgovor je po svoj prilici taj, da se kod biljaka izmjena kisika i ugljičnog dioksida vrši upravo na obratan način nego kod ljudi.

Ovdje bi medicina, ako bi se svojski založila, mogla dobiti mnoge odgovore na izvjestan broj pitanja u vezi sa zdravljem ljudi.

S obzirom da se u Curry-jevoj mreži javljaju trake i čvorovi u kojima se sijeku trake različitog električnog naboja (+ i -) to je svakako normalno da ova mreža stoji u električnoj ravnoteži. Maksimalna brzina punjenja je na "+M križanjima, a pražnjenja na "-" križanjima.

Slika 15. Promjena reakcionog razmaka (RR-a) preko linija koje teku na SI-JZ, odnosno SZ-JI (linije raka)

ΔRR - razlika između izlazne vrijednosti reakcionog razmaka ispitivane osobe i vrijednosti nakon 2 minute

(Iz knjige Curry-Netz "Das Reaktionsliniensystem als Krankheitsauslösender faktor".)

Na priloženom dijagramu je jasno predloženo ponašanje zračenja u Curry-jevoj mreži. Os apscisa dana je u metrima, a os ordinata u cm povećanja ili smanjenja reakcionog razmaka. Vidi se kako se na "-" čvorovima javlja "-" razlika, što znači najveće pražnjenje, koje se prema "+" čvoru naglo smanjuje i prelazi u "+" nabijanje, koje najveću vrijednost ima iznad "+" čvora, gdje je povećanje RR-a najveće. Idući dalje krivulja ponovo naglo pada, prelazi os apscisa i ponovno iznad "-" križanja postiže najmanju vrijednost RR-a, tj. vrši se maksimalno pražnjenje. U točkama gdje krivulja siječe os apscise naboj iznosi 0, jer se tu linije "+" mreže križaju sa linijama "-" mreže, te dolazi do nestanka naboja. Uslijed nestanka naboja na ovim mjestima, širina traka (pravaca) mreže se sužava, a zatim se proširuje prema nabijenim ili pražnjećim čvorovima.

Nije još dovoljno istraženo da li se trake Curry-jeve mreže idući prema ekvatoru ili polovima šire i sužuju.

M. Curry je ispitivao 62 slučaja oboljenja od raka i našao da su svi ti ljudi imali tumor točno na onom mjestu gdje je bio nabijeni čvor ili blizu jedne ili obje reakcione linije. Prema tim izvršenim radovima on je uvjeren, da su upravo ova zračenja bila uzrok oboljenju od raka. Operiranog bolesnika od karcinoma ne smije se ni pod kakvim uvjetima položiti u krevet u kome je prije operacije ležao.

RAZLIKA IZMEĐU WITTMANNOVE I CURRY-JEVE MREŽE

Kod Wittmanna polovi leže usred polarnog kvadratnog polja sa svojih 8 polarnih zraka, Curry ima kvadratni mrežni sustav (bez polova). Istraživanja provedena u praksi dokazala su da Wittmannovi polovi zaista postoje i lako ih je pronaći, dok su u Curry-jevoj mreži dana križanja samo dijelovi polarnog polja. On je negirao postojanje polova, iako ih je mogao kao rašljak lako pronaći. Ovi polovi i polarna polja prema Wittmannu se nabijaju i prazne pa se radi toga ova križanja mogu smatrati onima, koja potiču razvoj raka i onima koja ga koče.

Kod detaljnijih istraživanja ustanovilo se da i negativno nabijena polja nisu bezazlena. Jaka pražnjenja dovodila su do učestalih upalnih procesa u ćelijama, a time i cijelom organizmu, što se dade utvrditi na kratkom reakcionom razmaku ljudi. Na ovim minus-poljima pokazivali su se upalni procesi, kao što je na pr. tuberkuloza, ali se nikada na njima nisu pojavila oboljenja od raka.

Središnje linije (3. Schneiderova mreža)

Na ovu mrežu je naišao Reinhard Schneider, kada je ispitivao mjesta na križanjima tokova podzemnih voda u koje su učestalo udarali gromovi.

Kod zračenja vodenih tokova je otkrio, da su oni polarizirani pozitivno i negativno, i to je nazvao desno polarizirano i lijevo polarizirano zračenje. U crkvama, na križanjima dvaju polariziranih zračenja stoje obično propovjedaonice, sa kojih propovjednici drže propovijedi. Ova križanja, koja dolaze od podzemnih voda djeluju na propovjednika energetski stimulirajuće, tako da te propovijedi, s obzirom na uvjerljivost i rječitost drže pažnju vjernika u crkvi.

Statistički se dobilo da desno polariziranih tokova ima samo 20%.

4. Schneiderova mreža;

Ova mreža je postavljena u pravcu četiri glavne strane svijeta, znači kao što je to Hartmannova mreža. Nju je pronašao također R. Schneider prilikom istraživanja starih gotičkih crkava i kapelica. Širina traka mreže je 26 cm.

Linije rasta

Postoje zone koje nisu nalik ni jednom do sada opisanom mrežnom sistemu. Nisu dovoljno

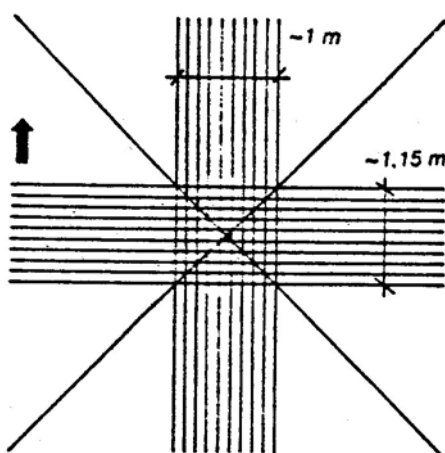
istražene, ali se zna da ne idu kao druge linije pravilno, nego u mnogim pravcima, bez reda, komplicirano se križaju, ali im se pridaje značenje kao linijama na kojima uspijevaju biljke, a drveće osobito brzo raste.

Geomantske zone

U radiesteziji je poznata pojava geomantskih zona. Naziv je nastao od riječi geomantija, što bi u slobodnom prijevodu moglo značiti: proricanje iz zemlje.

Zračenja u geomantskim zonama su potpuno drugačija, nego ona spomenuta u dosadašnjim globalnim mrežama, i vjerojatno dolaze iz zemlje.

Geomantska zona po Schweitseru

16. Primjer jedne geomantske zone
(Iz knjige "Biostrahlen" od Mayera-Winklbaura)

Zračenja se prostiru kilometrima daleko u pravcu, a onda odjedanput promijene pravac bez utvrđenog uzroka, pa se opet vraćaju u svoj prvotni pravac. Obično idu pravcem glavnih strana svijeta ili pod kutom od 45° na njih.

U drevno doba, već prije oko dvije tisuće godina znalo se za geomantske zone, ali je onda došlo do šutnje, jer u starim spisima sve do 1400 god. nakon Krista nema spomena o rašljama. Budući da su se ove zone tražile rašljama, to i o geomantskim zonama nema govora, sve do novog vijeka, kada se opet počinju ljudi baviti proučavanjem i lociranjem ovih zona, naročito u krugovima svećenstva, koji su ove zone proglašavali svetim.

Granice ovih zona su stalne, nepromjenljive, pa nije nikakvo čudo, da su u staro vrijeme uzimane ove granice zona kao granice između zemalja, ili su po ovim zonama išle glavne saobraćajnice. Rimljani su na ovim granicama pozabijali granično kamenje, od kojih su neki do danas sačuvani.

Širine geomantskih zona su mnogo veće, nego što su to širine traka globalnih mreža; čak i više metara. Geomantske zone se smatraju zonama koje nadražuju, i imaju i desnu i lijevu polarizaciju. U staro vrijeme su mnoge važne građevine izgrađene na ovim zonama preko pozitivno polariziranih zračenja. Radi toga su se smatrali, a i danas se smatraju mjestima gdje se dobiva snaga, drugim riječima gdje se čovjek osjeća zdrav i gdje rijetko pobolijeva.

Mnoge crkve, koje i danas stoje, su izgrađene na mjestima gdje su bile izgrađene stare građevine, na geomantskim zonama. Izgleda da su Kinezi prvi otkrili ove zone.

Markiranjem ovih zona bavili su se Kelti već oko 300 god. prije Krista. Mnoge naseobine Kelta su imala groblja u ovoj zoni, u kojima su se mrtvaci mumificirali.

Pozitivno polarizirane geomantske zone su zdrave i korisne, dok naprotiv negativno polarizirane mogu biti jako štetne.

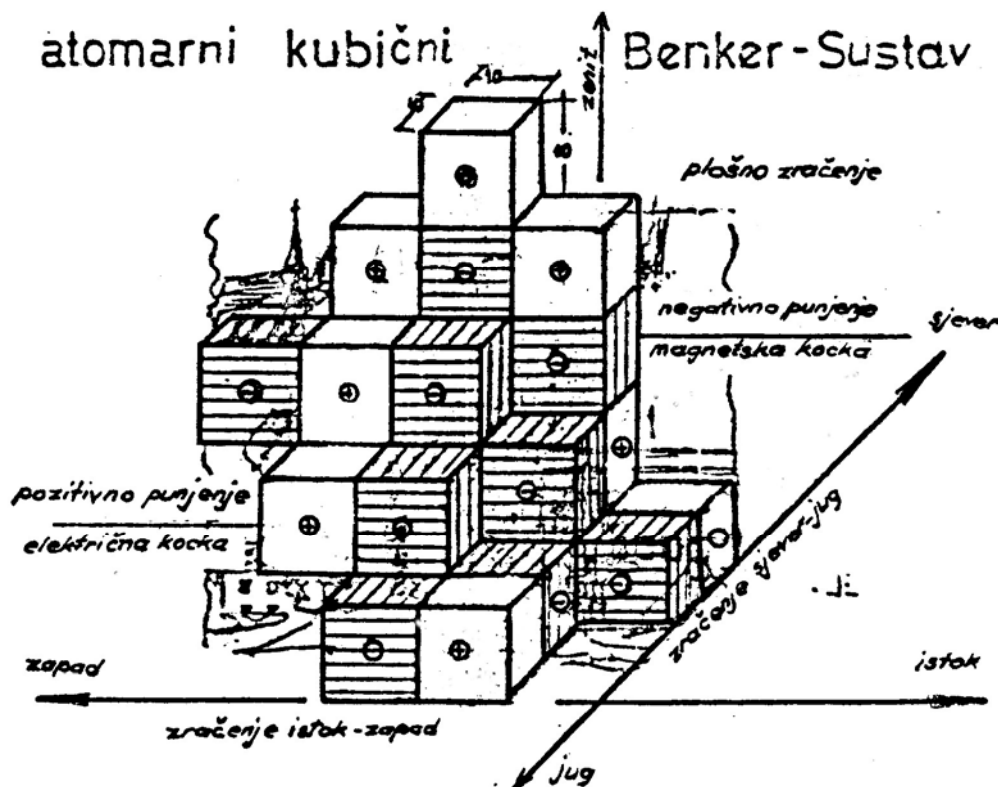
ATOMARNI KUBIČNI SUSTAV PREMA BENKERU

Anton-Benker bio je po zanimanju stolar. Rođen je 1895. god, u Landahutu. Bio je rašljar. Jedne noći sanjao je jedan trodimenzionalni raspored plavih i crvenih kocaka. To ga je ponukalo da sa rašljama u prirodi iskuša da li taj njegov san ima bilo kakve veze u stvarnosti. Bio je zaprepašten kad je ustanovio da takav sustav zaista postoji.

Radio je godinama na tome. Ispitao je preko 160 polja, i tako postavio temelje svom atomarnom kubičnom sustavu.

Bio je član Njemačkog društva za biologiju; umro je 1983. godine.

Benkerov sistem sastoji se od polja u obliku kocaka koje se nalaze na cijeloj površini zemlje a naslanjaju se jedna na druge. Stranice polja, odnosno kocaka imaju dužinu 10 m. U bazi svake od kocaka nalazi se 20 polja Hartmannove mreže. Svaka od kocaka je naizmjenično "+" i "-" polarizirana. Pozitivna polja su ona koja potiču na aktivnost, ali dugo spavanje ili boravak u ovakvom polju može izazvati upale ili bujanje ćelija, a negativna (-) polja ona stišavaju, smiruju. Vidi se da polja stoje u ravnoteži.

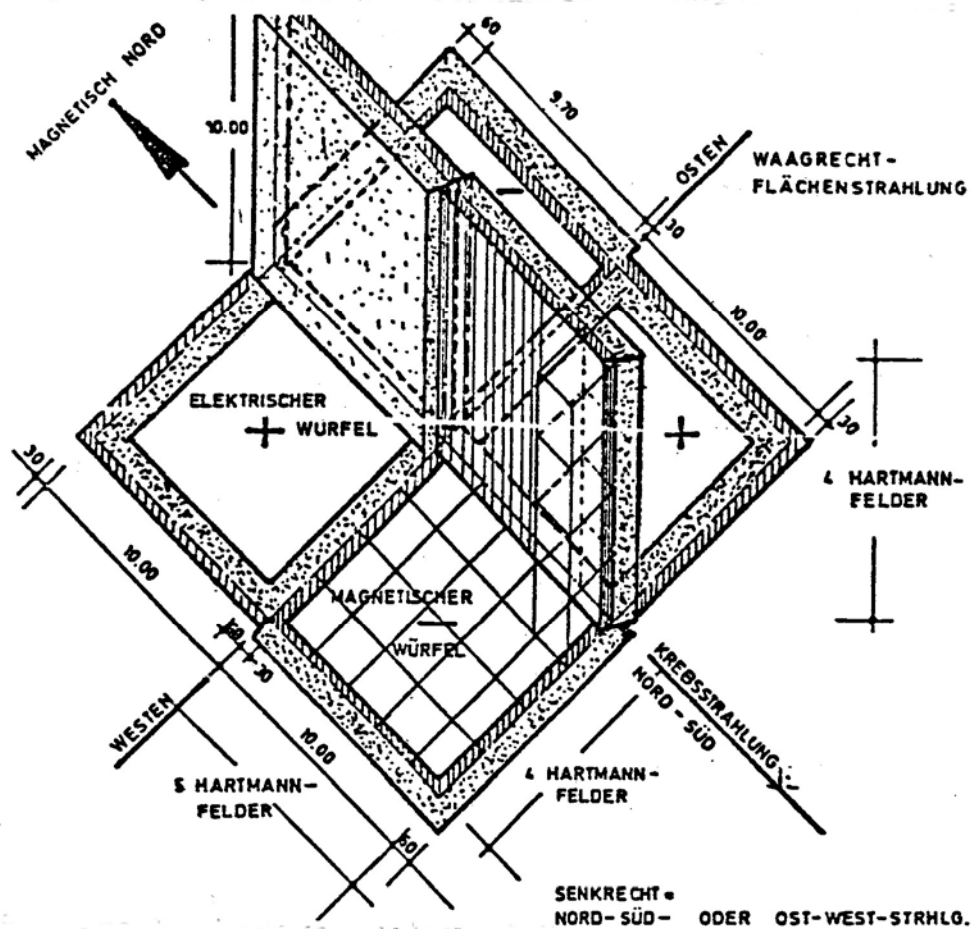

SI. 17. Atomarni kubični Bonkerov sustav
(Iz knjige G.I. Hürlimann: *Pendel ist erlanbar*)

Zadržavanje u prostoru "-" kocke dovodi do pražnjenja energije kod ljudi, do mučnine, slabog osjećanja i oboljenja organa. Da bismo ponovno ozdravili trebamo nastojati da stalno naizmjenično boravimo čas u "+" čas u "-" prostoru kocke, jer je to mnogo važnije za regeneraciju organa od kretanja po čistom zraku.

Benker je opažao okomita zračenja u smjeru jug-sjever i zračenja u smjeru istok-zapad, te horizontalna plošna zračenja. Naročito su mu bila štetna zračenja sjever-jug, koja su kod ljudi izazivala oboljenja od raka, već prema položaju ležaja i položaju organa.

Kod zračenja istok-zapad nastupale su zarazne bolesti, pa i srčane bolesti, do kojih je dolazilo radi jakog pražnjenja na ovoj liniji. Javljaju se i tuberkuloza i oboljenja jetre.

Slika 18. Veza Benkerova sustava i Hartmannove mreže
(Iz knjige G.I. Hürlimann: *Pendel ist erlanbar*)

Ova plodna horizontalna zračenja zajedno sa vertikalnim jug-sjever zračenjem i zračenjem istok-zapad čine tzv. kubični Benkerov sustav, u kome se stvaraju prostorne kocke. One kocke koje imaju pozitivan naboj, nazvao je elektro-prostorom, a kocke sa negativnim nabojem magnetskim prostorom.

U elektro-prostoru, koji je "+" polariziran nastaje snažno polje zračenja, koje ima okretni moment desno, dolazi do izlječenja tuberkuloze, a u magnetskom polariziranom prostoru postoji slabo polje, koje ima okretni moment na lijevo. Može se koristiti za liječenje raka.

Ukoliko kroz ova dva prostora postoje zračenja od podzemnih voda, onda u "+" prostoru ima ovo zračenje slabo djelovanje, a u "-" prostoru mogu nastati reumatska oboljenja, TBC, malokrvnost i umor.

Do sada se nije uspjelo neutralizirati djelovanje Benkerove mreže.

Na sl. 18. u kojoj su prikazani ovi "+" i "-" prostori vidi se da u plohi jedne kocke postoje 4 x 5 = 20 kvadrata Hartmannove mreže.

Širina traka Benkerove mreže je oko 1 metar.

IZRADA NACRTA ŠTETNIH ZRAČENJA PO STANOVIMA

Radi izrade nacrtu štetnih zračenja u stanu potrebno je kao prvo imati tlocrt stana kojeg pregledamo.

Mjerilo tlocrta može biti 1:100 (1 cm = 1 m) ili 1:50 (1 cm = 0,5 m). Vrlo često ovakvi nacrti postoje, naročito kod vlasnika obiteljskih kuća ili etažnih stanova.

Već prilikom prijave pregleda nekog stana moramo svakako pitati, da li naručilac pregleda posjeduje takav nacrt. Ako ga ne posjeduje, onda ga treba sam ili preko nekog prijatelja, koji se u to razumije, obično su to geodeti, građevinari i arhitekti dati, da ga oni naprave. Skice stana, sa rasporedom prostorija nisu za to pogodne, niti dovoljne, pa makar da imaju upisane sve dimenzije. Praviti tlocrt nekog stana ne spada u radiestezijski rad.

Ako se pregled vrši u obiteljskoj kući sa katovima, onda je najpovoljnije, da to bude ona etaža u kojoj se nalaze spavaće sobe.

Prilikom pregleda stana potrebno je imati jedan veći i jedan manji trokut sa centimetarskom podjelom. Može poslužiti trobridno mjerilo, ili neko drugo mjerilo sa podjelama 1:100 ili 1:50.

Vrlo dobro će nam poslužiti kemijska olovka sa četiri boje.

Uz to treba imati običnu olovku, kao i bar tri olovke u boji: crvenu, plavu i zelenu.

Mekana gumica za brisanje, dolazi k tome.

Za rad na lociranju zračenja po sobama, potrebno je imati čelični metar, najbolje dužine 5 m.

Radi lociranja pravaca Hartmannove ili Curry-jeve mreže, potreban je i bolji kompas. On će nam dobro poslužiti i za postavljanje radiestezijskih zaštitnih ploča, radi blokiranja štetnog zračenja od podzemnih voda, ukoliko se u pojedinom stanu pokaže da uslijed nepovoljnih tokova zračenja u sobama nije moguće naći povoljno mjesto, na kojem bi se moglo postaviti ležaj, a to je da bi došao izvan utjecaja štetnih zračenja od podzemnih voda.

Od radiestezijskog pribora treba imati rašlje i bar dva viska odgovarajuće težine (jedan rezervni ukoliko nam se prilikom rada prekine vrpca na kojoj visi visak).

Najbolje su se kod rada pokazale rašlje od čelične žice 0,5 - 0,9 mm presjeka, savijene u petlju.

Mogu se upotrijebiti i druge vrste rašalja: račvaste rašlje u obliku slova V, ili pravokutne rašlje, tzv. "L" antene.

Rašlje su nam potrebne za pronalaženje toka, i da nam grubo pokažu u kome se pravcu proteže tok.

Visak nam je potreban, s obzirom da on daje preciznije osovinu toka zračenja, nego rašlje, da pronađeni tok pratimo kroz cijeli stan, i ustanovimo mjesto gdje taj štetni tok napušta stan.

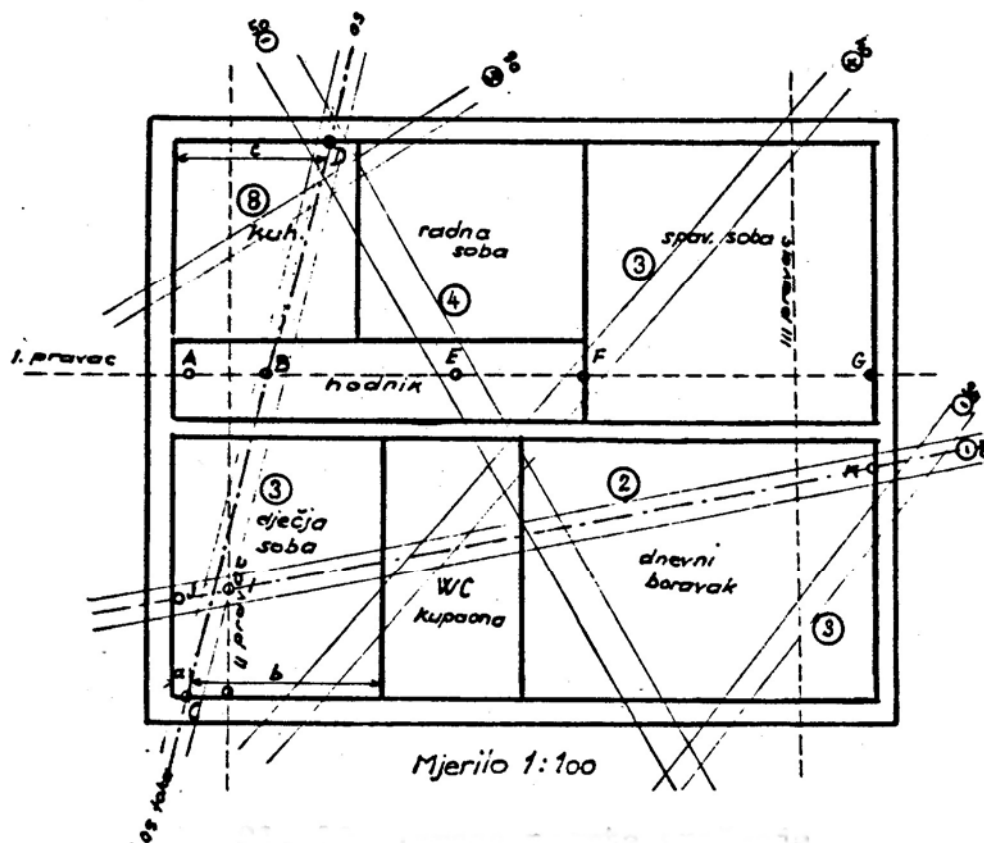
Prilikom razgledavanja tlocrta stana, moramo pronaći prema rasporedu u stanu jedan pravac, od prvog zida pa do posljednjeg zida u stanu.

Kad smo po tom pravcu ucrtali sve tokove na koje smo naišli, koristimo drugi pravac, približno okomit ovome prvom, da u tom pravcu pronađemo preostale tokove. Ako je taj drugi pravac nedovoljan da bismo bili uvjereni da smo pronašli sve tokove, treba izabrati i treći pravac. Ova tri pravca, ako su dobro postavljeni dovoljni su da riješe pitanje svih štetnih tokova u kući.

Osim ova dva do tri pravca sa rašljama se pretraže svi ležajevi, kao najvažnija mjesta u kući, da se ne bi eventualno neki tok "sakrio".

1. Traženje tokova štetnog zračenja od podzemnih vodotoka i geoloških pojava

A sada prelazimo na iznalaženje štetnog zračenja od podzemnih voda, pravca njihovog toka, širine traka zračenja i njegovog polariteta.

Slika 19. Izrada nacrt zračenja

Spomenuto je već prije da tokovi štetnog zračenja mogu imati električni naboj pozitivan (+), negativan (-) i neutralan ($\pm$). U stranoj literaturi naići ćemo na izraze "desno zakretajući" ili "desno cirkularan" tok, što znači tok zračenja, koji ima zakretni moment u desno (u smjeru kazaljke na satu) a mi ga jednostavno zovemo pozitivnim (+) tokom. Analogno je da negativan (-) tok ima zakretni moment lijevo (lijevo cirkularan), dok je tok $\pm$ neutralan, ali najštetniji, jer se u njemu vrši pražnjenje "+" i "-" toka, pa obično ima i najveću štetnost. U njemu vjerojatno postoji brza izmjena "+" i "-" zračenja. U drveće na ovom toku najčešće udaraju gromovi.

Prilikom polaska postavimo se u točku A sa rašljama u ruci, sa mentalnom konvencijom da tražimo tokove štetnih zračenja, koja su opasna za ljude u kući. Čekamo da rašlje naprave jedan okret, što je znak da smo se ubacili u frekvencije štetnih tokova i da možemo poći sa traženjem.

Držeći rašlje ispred sebe, na poznati način idemo polagano u I pravcu pregleda, duboko koncentrirani na ono što tražimo.

Kad smo došli u točku B, osjetio se nagli trzaj rašalja, a zatim jedan-dva okreta, znak da je došlo do rezonance i da smo upravo na toku. Mijenjajući horizontalno položene ruke sa rašljama, u položaj jedne ruke iznad druge, rašlje će se pokrenuti u jednom pravcu i stati. Najistureniji vrh petlje pokazat će nam približan tok zračenja.

Ako radimo sa pravokutnim rašljama, one će nam se na toku ukrstiti.

Račvaste (V) rašlje će se trgnuti prema gore ili prema dolje, a ako držimo jednu ruku iznad druge, vrh ovih rašalja usmjerit će se u pravcu zračenja.

Kad smo našli mjesto zračenja, uzimamo u ruku visak i sa njim slijedimo tok zračenja prvo na desnu stranu smjera sve dok ne nađemo na krajnjem zidu stana mjesto gdje tok zračenja napušta stan. To bi bila točka C na zidu. Da bismo je mogli prenijeti na tlocrt stana potrebno je izmjeriti ili dužinu a ili dužinu b. To se vrši čeličnim metrom na cm točno i mjere približeži na papir netko tko nam pomaže pri mjerenju. Često će se desiti da je dužu liniju u stanu (b) lakše izmjeriti nego kraću liniju (a).

Zatim se vratimo u točku B pa tok pratimo u suprotnom smjeru, dođemo do točke D i sada izmjerimo točku D prema uglu sobe i dužinu C.

Pomoću mjerila, koje imamo pri ruci nanesećmo točke C i D preko točke B čiju poziciju možemo također izmjeriti i dobijemo pravac osovine nađenog štetnog toka,

Još nam ostaje da izmjerimo širinu toka zračenja, koju možemo dobiti sa viskom, okomito na osovinu toka i izmjeriti pomoću metra.

Polaritet toka dobijemo mentalnim putem. Uz pomoć viska pitamo da li je polaritet pozitivan (+). Ako visak daje odgovor da nije, pitamo da li je negativan. Ako ni to nije, onda je jasno tok neutralan (I). Treba izvršiti još jednu kontrolu na isti način.

Zatim u mjerilu nanesećmo širinu toka, a prema polaritetu sa odgovarajućom bojom: crvenom za pozitivni, plavom za negativni, a zelenom za neutralni, ucrtamo rubne granice toka. Kad smo to završili, upišemo na kraju ucrtanog toka njegovu širinu u cm i polaritet.

Time smo ucrtali prvi tok kojeg smo pronašli u kući.

Zatim nastavljamo po I. smjeru pregleda traženje novih zračenja i umjeravamo ih na isti način te dobivamo točno u mjerilu nove tokove u kući u točkama E, F.

Od točke F do kraja smjera (točka G) nismo otkrili nikakvo štetno zračenje.

Sada prelazimo na pravac II.(od točke H) i ponovno na isti način tražimo štetna zračenja. U točki I ponovno uzimamo smjer toka zračenja i dolazimo do točke J, mjerimo dužinu od ugla (koja nam je povoljnija). Potom ponovno od točke I pratimo smjer do točke K. Mjerimo i širinu toka i ustanovljujemo polaritet novog toka.

Na isti način dobivamo sve ostale tokove u stanu.

Kad smo ucrtali sve tokove u tlocrt stana, dobro ih je odgovarajućim bojama u vrlo blijedoj nijansi obojiti.

Međutim još nije sve gotovo u vezi tokova. Sva zračenja u stanu nemaju jednak intenzitet štetnosti. Da bi mogli uspoređivati tokove po štetnosti potrebno je izvesti jednu mentalnu operaciju.

Zamislimo da je ovaj pregledani stan centar jednog kruga, koji ima 500 metara radijus. Jasno je da u ovom krugu ima veliki broj štetnih tokova, daleko više nego što ih imamo u stanu. Ako se mentalno koncentriramo na ovaj neodređeni broj štetnih tokova u ovom području i pretpostavimo mentalno jednu skalu štetnosti koja ide od 1 do 10 s tim da nam u tom području koeficijent 1 imaju tokovi koji imaju najmanju štetnost po stanare u pregledanom stanu, a koeficijent 10 najštetniji tok u tom području, onda ćemo stavljajući prst na pojedini nacrtani štetni tok, na upit "Kolika je štetnost ovog toka?" dobiti pomoću viska neki koeficijent od 1 do 10. Zatim prelazimo na drugi tok, nađemo njegov koeficijent štetnosti i tako redom za sve štetne tokove u kući. Dobit ćemo nekoliko koeficijenata štetnosti, zapravo toliko koeficijenata koliko imamo tokova.

Već nakon malo više iskustva u pregledu stanova opaziti ćemo da "+" i "-" tokovi najčešće imaju koeficijente štetnosti 1 do 5, dok oni "±" imaju znatno više, svakako između 5 i 10. Ove "±" tokove nazivamo teškima. Ukoliko prilikom ustanovljavanja koeficijenta štetnosti crvenog (+) ili plavog (-) toka ustanovimo da imaju koeficijent veći od 5, potrebno ga je ponovno na ustanovljenom toku preispitati, da nije "±" i obratno: ako je "±" tok pokazao koeficijent štetnosti manji od 5, treba ga isto tako preispitati da nije zamijenjen polaritet, tj. da je umjesto "±" trebao biti "+" ili "-". To se vrlo brzo napravi.

Sada kada imamo koeficijente štetnosti svakog pojedinog toka, opaziti ćemo i to da svi pozitivni ("+") tokovi nemaju isti koeficijent štetnosti nego da se razlikuju. Također i "-" tokovi, kao i "±" tokovi ako ih ima više. Jasno je da je od dva toka sa različitim koeficijentom štetnosti manje opasan onaj koji ima manji. Križanja dvaju tokova su štetnija po zdravlje nego sami tokovi. Može se uzeti da ona nose štetnost, koja se dobiva zbrajanjem koeficijenata štetnosti tokova koji se križaju.

Budući da u globalu muškarci imaju vrlo izražen "+" a žene "-" polaritet, teoretski ne bi smio biti "+" tok štetan muškarcima, a "-" tok ženskim osobama. Analogno kao i kod električne

struje: ako spojimo dva "+" vodiča ne dešava se ništa. Kad spojimo dva "-" vodiča opet se ne dešava ništa. Ali, ako spojimo "+" sa "-" vodičem nastat će kratki spoj. To se isto dešava u tijelu, kad se spoji sa suprotnim polaritetom toka.

Tok "-" (teški tok) je štetan za oba spola, jer se u njemu samom vrše česta pražnjenja, koja utiču i na muškarce i na žene.

Tok "+" nastoji promijeniti polaritet dipola ćelija u žena a "-" tok u muškaraca, dok organizam svom silom nastoji sačuvati svoj normalni polaritet. Ova borba se odigrava cijelo vrijeme dok se organizam nalazi u području djelovanja ovog toka. Kako je krevet mjesto gdje se ljudi dosta zadržavaju, to su ta mjesta i najopasnija

Ostali tokovi štetnog zračenja od podzemnih voda, kojih ima ne samo u stanu, nego svugdje kuda se krećemo ne predstavljaju veću opasnost. Prelazeći stalno preko tih tokova mi se čas punimo čas praznimo, a to ne izaziva teže posljedice.

Ako kreveti stoje dugo godina na ovakvim štetnim tokovima, onda se kod ljudi koji u njima spavaju počinju javljati zdravstvene teškoće. Organizam uslijed svakodnevne borbe sa tokom, u nastojanju održavanja normalnog polariteta u ćelijama organizma se postepeno iscrpljuje. Štetan tok je stalan, a što je jači intenzitet štetnosti toka, to on i jače utječe na promjenu naravnog, prirodnog polariteta. Gubitak polariteta u organizmu ima kao posljedicu slabljenje prirodnog imuniteta, kada je pak ovaj slab otvorena su vrata za sve bolesti, pa i za kancerozna oboljenja.

Nakon što smo na nacrtu štetnih zračenja unijeli sve tokove štetnih zračenja u stanu, njihovu širinu i polaritet, obavili smo najglavniji dio posla, ali ne i sav.

2. Lociranje Curry-jeve i Hartmannove mreže i štetnih čvorova

Prije su spomenute mnoge mreže i mrežni sustavi koji uglavnom dolaze u obliku kvadratnih ili kubičnih sustava, od kojih su do sada najbolje opisane i istražene Curry-jeva i Hartmannova mreža. Curry-jevu mrežu sam spomenuo prije Hartmannove, jer prema dosadašnjim istraživanjima ova je mreža, naročito njeni čvorovi opasnija od Hartmannove mreže i njenih čvorova.

Sva je sreća, da ni čvorovi Curry-jeve, niti čvorovi Hartmannove mreže nisu svi štetni.

Prema tome osim onih, prije ucrtanih tokova štetnih zračenja od podzemnih voda, mogu se ustanoviti i linije i čvorovi Curry-jeve i Hartmannove mreže.

U ovu svrhu potreban nam je bolji kompas. Za traženje ovog zračenja vrlo je prikladna tzv. Lecher-antena. Ova vrsta rašalja ima kliznu skalu sa podjelom. Klizač se postavi na broj koji odgovara traženju Curry-jeve mreže, a onda je postupak kao i kod običnih rašalja.

a) Konstrukcija Curry-jeve mreže u stanu

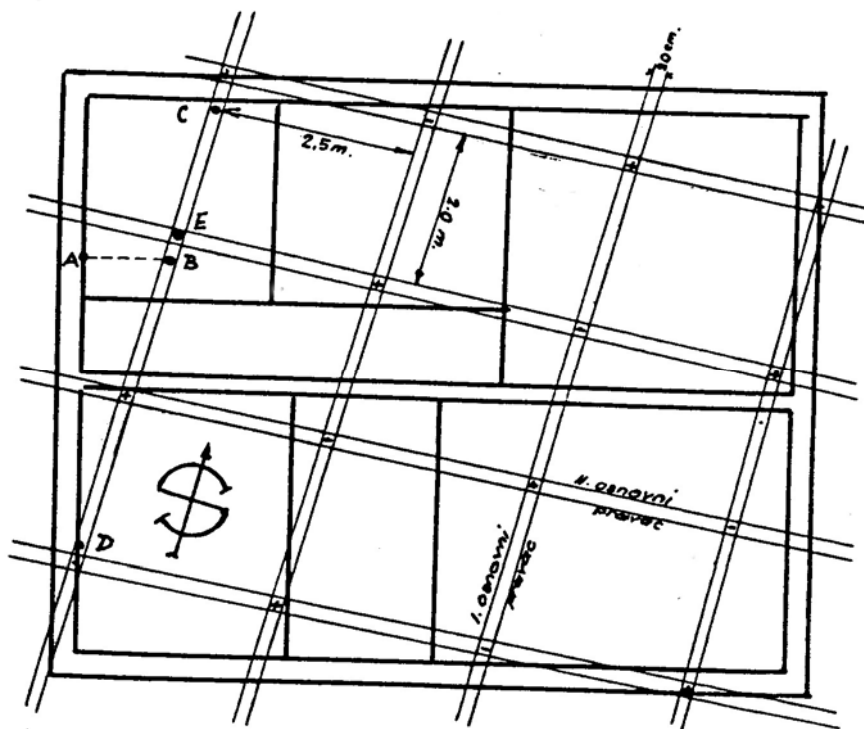
Kod običnih rašalja prilikom traženja Curry-jeve mreže moramo se koncentrirati na to da tražimo trak zračenja ove mreže. Prilikom hodanja sa rašljama, one će pokazati trzajem prema gore ili dolje, ili sa ukrštanjem krakova kod pravokutnih rašalja (L antena). Tu ćemo stati (točka A - sl. 20). Sa viskom ćemo ustanoviti širinu trake, a onda ćemo u sredinu trake postaviti kompas da bismo ustanovili pravac SZ-JI. Pružanje trake možemo pratiti u prostoriji u kojoj radimo i tamo gdje ta traka siječe okomite ravnine suprotnih zidova, odmjerimo od uglova sobe, na isti način kako smo to radili kod mjerenja za nanašanje tokova (točke B i C). Tako dobivamo jednu traku Curry-jeve mreže, koju možemo ucrtati u nacrt. Nazovimo je prvim osnovnim pravcem mreže.

Zatim pođemo po traku zračenja sa rašljama u ruci na pr. (A→B) sa mentalnom konvencijom da tražimo čvor Curry-jeve mreže.

Reakcione linije ponekad se ne sijeku pod pravim kutom (radi geoloških prilika).

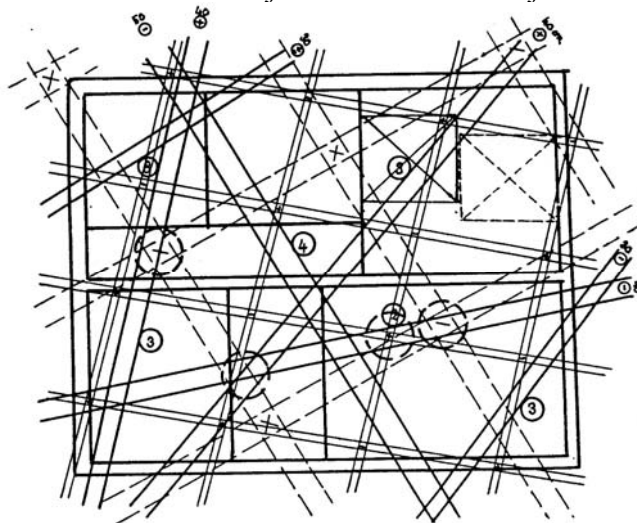
Počinje se na pr. u točki A (sl. 21). U točki B rašlje su se trznule i javile nailazak na jednu od osnovnih linija Hartmannove mreže. Sa kompasom iz točke B odredimo sjever, i to je prvi osnovni pravac kojeg možemo slijediti i viskom do točaka C i D. Širina pravca utjecaja Hartmannove mreže je cca 20 cm. Ako je mjerilo nacрта 1:100, to širina traka Hartmannove mreže je 2 mm prema našoj geografskoj širini. Razmak između dviju susjednih traka Hartmannove mreže je u pravcu S-J približno 2,0 m (u našim područjima).

Slika 21. Konstrukcija Hartmannove mreže u stanu

Sada tražimo prvi čvor mreže, ponovno sa rašljama idući na pr. po dužini B C. U točki E dobili smo trzaj rašalja, tj. našli smo jedan od čvorova Hartmannove mreže. Odmah ispitamo koji je polaritet čvora. Neka nam je visak pokazao da je negativan ("-"). Zatim iz čvora E, pomoću viska pratimo pravac zapad-istok. Pravac će nešto odstupati od magnetske osovine zapad-istok kao na slici. Razmak između traka u pravcu sjever-jug za naše prilike iznosi 2,0 m, a zapad-istok 2,5 m. Od točke E (koju mjerimo od zidova konstruiramo cijelu Hartmannovu mrežu u stanu (sl. 21).

Kad bismo nanijeli na jedan tlocrt stana sve tokove zračenja od podzemnih voda, te ove obadvije mreže, nacrt bi bio jako išaran, nepregledan. To se vidi na slici 22, gdje je sve ovo nacrtano. Da ne spominjemo da bi tu mogle doći još mreže Peyré-a, Wittmanna, te Benkerov kubični sustav i dr., tako da bi to bio nacrt koji će malo tko razumjeti.

Slika 22. Mreža štetnih zračenja iz podzemlja sa nanesenom Hartmannovom i Curry-jevom mrežom, te štetnim čvorovima tih mreža

S obzirom da i Curry-jeva i Hartmannova mreža postaje patogena samo pod izvjesnim meteorološkim uvjetima i uvjetima promjena utjecaja zemaljskog magnetskog polja, dovoljno je da se u nacrt unesu samo mjesta štetnih čvorova obiju mreža, jer oni djeluju najviše patogeno.

Zato prilikom traženja štetnih čvorova Hartmannove ili Curry-jeve mreže, treba se koncentrirati pri radu sa rašljama na iznalaženje štetnih, a ne svih čvorova jedne i druge mreže.

Na ovakvom nacrtu (sl. 23) teško se je snaći, a naročito onima čije se stanove pregleda, jer njih i zanimaju samo ona mjesta u kući gdje postoji štetnost dužeg ili dugog boravka, prvenstveno ležajevi.

U knjizi *Pendel ist erlenbar*, Band II, od G. Hürlimann, na str. 132 i 133 dana su dva nacrta pregleda stanova koja je napravio profesionalni radiesteziist dipl. ing. Oberberger, koji je osim štetnih zračenja iz podzemlja dao Benkerov sustav (uključena Hartmannova mreža), ali bez Curry-jeve ili Wittmannove mreže.

Na nacrtu zatim unašamo sve ležajeve u stanu i dobiva se točna slika da li netko spava na nekom od štetnih tokova ili štetnim čvorovima Hartmannove ili Curry-jeve mreže. Kad je to gotovo daje se prijedlog novog smještaja ležaja, te mjesta gdje se dugo boravi u stanu, kao na pr. za stolove i stolice na kojima se sjedi radi učenja, zatim za stolce za klavirom pa i za fotelje sa kojih se svakodnevno gleda TV-program.

Kako to izgleda vidi se na slici 22. Osim štetnih tokova zračenja iz podzemlja ucrtana su i zračenja od globalnih mreža u obliku štetnih čvorova, koji mogu biti pod izvjesnim uvjetima patogeni.

ZRAČENJA IZ NAŠE OKOLINE

Kolika je u postotku štetnost od vanjskih zračenja iz naše okoline? To su zračenja od TV i radio odašiljača, dalekovoda, trafostanica, radara, gromobrana, ulične i kućne rasvjete, kao i od kućanskih aparata u kući, zračenja od plastičnih i drugih materijala, TV i radio aparata.

Već nekoliko godina se prodaje ugrađen radio aparat u krevete iznad glava onih što leže na njima. Berlinski tehnički univerzitet je proučavao djelovanje ovih aparata i pronašao da oni mogu biti uzrokom jakih glavobolja. Naročito aparati u kojima je ugrađen uređaj za buđenje, koji su cijelu noć u pogonu. Ovi aparati su opasni i kad nisu uključeni u koliko utikač nije izvučen iz utičnice u zidu.

Poznato je svima da TV ekran štetno zrači. Udaljenost od ekrana bi trebala kod gledanja biti 4 do 5 m. Ovo zračenje šteti čak i životinjama u kući, naročito pticama u krletkama ako su u zoni štetnog zračenja od TV ekrana.

Kućanski aparati, kao što su hladionici, strojevi za pranje rublja, električne peći zrače također, stvaraju elektro-magnetska polja kroz koja se stalno krećemo. U današnje doba bilo bi nerazumno, bez obzira na izvjesnu štetnost sa ove strane, odustati od upotrebe ovih aparata.

Postoje neki savjeti kako bi se mogli zaštititi ili bar osjetno umanjiti štetno djelovanje od instalacija električne struje i njenih aparata:

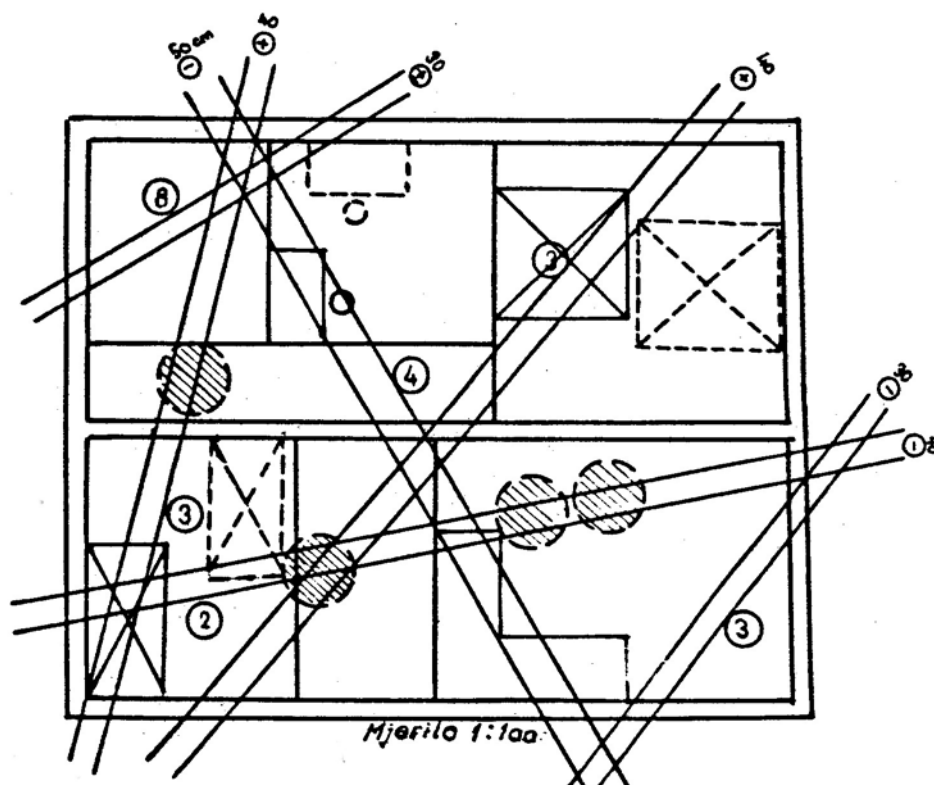
Podzemni kabeli su glede štetnog zračenja bolji nego vanjski vodovi.

Blokada ovih zračenja je vrlo teška.

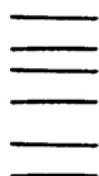
Kad bi pak sva ta zračenja iz okoline bila štetna, bilo bi već došlo do katastrofe.

Na nacrt pregleda stana ova se zračenja ne nanose, ali se pomoću viska utvrđuje postotak štetnosti u odnosu na ukupna zračenja u kući (zračenja od podzemnih voda, Hartmannove i Curryjeve mreže). Maksimalno ukupna zračenja iz naše okoline iznose 0,5 do 6% ukupnog štetnog zračenja u stanu (dobiveno empirijski).

Kompletan dokument, koga treba ostaviti nakon pregleda u stanu trebao bi izgledati slično, kao što je to u literaturi dano.

Slika 23.

- + tok Štetan za ženske osobe ukoliko dugo vremena imaju ležaj na ovom toku.
- tok Štetan za muške osobe ukoliko dugo vremena imaju ležaj na ovom toku.
± tok Štetan za osobe oba spola ukoliko dugo vremena imaju ležaj na ovom toku.

Koeficijent štetnosti pojedinog toka u skali štetnosti od 1 do 10, s tim da je:
1 - minimalna štetnost
10 - maksimalna štetnost

Štetni čvorovi Hartmannove ili Curry-jeve mreže u stanu

Štetna zračenja iz naše okoline u koja spadaju zračenja od TV i radio odašiljača, dalekovoda i trafostanica, radara, ulične i kućne rasvjete, kućanskih aparata i slično iznose samo 3% ukupnog štetnog zračenja u stanu, pa se kao takva mogu zanemariti.

Postojeći ležaj u stanu

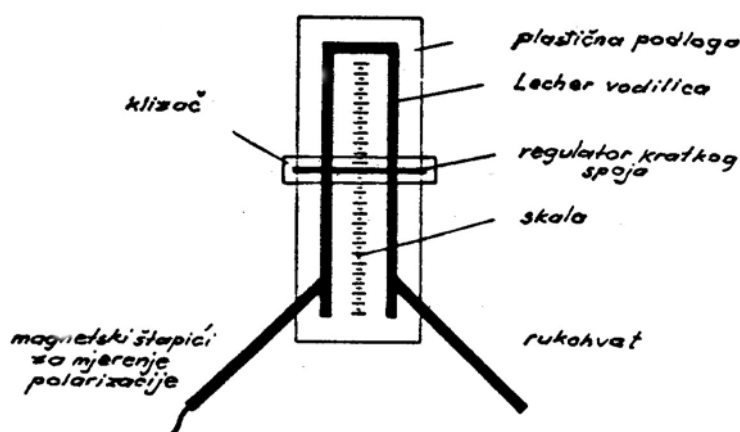
Predloženo novo mjesto ležaja

Pregled obavio:

LECHER ANTENA (Lecherrute)

Ovu vrstu rašalja pronašao je Reinhard Schneider, pronalazač ili mreže. Ova vrsta rašalja radi na osnovu otvorenog titrajnog kruga, a upotreba joj je svestrana. Šematski prikaz rašalja je na slici. Titrajni krug se sastoji iz:

1. dva rukohvata (a i b)
2. Lecher-voda u obliku slova U (c) preko kojega ide prekidač-klizač, koji skraćuje dužina lecher-voda
3. skalu sa brojevima, nanesenu na plastičnu pločicu (e) na kojoj se podešava klizač (d)

Slika 24. Shematski predstavljena Lecher antena (prema Schneideru)

Tako, na primjer, za traženje podzemnih tokova vode treba klizač namjestiti na 9,2 ili 15,4, za rasjede 4,3 ili 8,6, za šupljine, rudarske rovove, betonske cijevi 10,6, za cijev od gusa 5,5.

Za globalne mreže

- I. mreža (Hartmannova) na 6,1 ili 12,2
- II. " (Curry-jeva) na 16,9 ili 13,9
- III. " (Schneiderova) na 8,2

Nakon više od tisuću pokusa u različitim područjima i na različitim zadacima pokazale su se ove rašlje pouzdanim.

Upotreba Lecher-antene je vrlo jednostavna. Drže se za rukohvate kao i obične rašlje, bilo sa dlanovima okrenutim prema gore ili prema dolje.

UTJECAJ ŠTETNIH ZRAČENJA NA FAUNU I FLORU

Još u davno vrijeme osjetili su ljudi da se na izvjesnim mjestima loše osjećaju ako borave dugo vremena na njima. Možda su naši pra-pra preci imali "šesto" čulo pa su se sklanjali sa takvih mjesta, kao što to još i danas čine neke životinje. Poznato je da pas bježi sa takvog mjesta, i ako je prisiljen da se stalno kreće po tom toku, vezan na lancu, da spava na njemu, on kao i čovjek lako oboli.

Sjećam se slučaja iz Pule, gdje mi je vlasnik jednog psa pripovijedao da mu pas, iako je već dugo kod njih, čim ga se pusti sa lanca koristi priliku da pobjegne od kuće i ne vraća se po nekoliko dana, a kad se vrati svežu ga na staro mjesto i to se ponavlja. U zadnje vrijeme je pas jako bolestan, daju mu i neke lijekove, ali ne pomaže.

Palo mi je na pamet, da bi to moglo biti zato, što pas ima ležaj na štetnom zračenju. Išao sam to pregledati i našao da tok zračenja, širok dva metra zahvaća u potpunosti njegovu kućicu. Molio sam vlasnika da mu premjesti kućicu na bolje mjesto, pokazao sam mu gdje je to, i on je to učinio.

Poznato je i to da krave, ako u štali imaju svoje ležajeve na štetnim tokovima prestaju davati mlijeko, konji gube boju dlake, mršave i ugibaju na ovim tokovima. Kad se maknu sa tih tokova nastupa poboljšanje, ali čim ih se ponovno vrati na staro mjesto, opet poboljšavaju. Obično su takve životinje sterilne.

Slično je i sa svinjama, kozama, ovcama, peradi i golubovima.

Spavanje na štetnim tokovima ne šteti mačkama. Ove se čak na takvim mjestima dobro osjećaju i traže ih. Zato je već u narodu poznata izreka: "Ne spavaj tamo, gdje mačka običava spavati." Štetna zračenja "vole" i pčele i mravi.

U zoološkim vrtovima je ustanovljeno da su životinje kao lavovi, tigrovi, kenguri, majmuni i mnoge druge uginule od raka, što se obdukcijom utvrdilo. Iznimke su jeleni i srne, koje su imale veći prostor kretanja.

Ptice su vrlo osjetljive na štetna zračenja. Pregledom mnogih gnijezda našlo se da ni jedno nije bilo izgrađeno na nekom takvom toku. Radi toga se i smatra da su kuće na kojima rode prave gnijezda, zdrave kuće. Gnijezda lastavica se također ne nalaze na bilo kakvom štetnom toku koji dolazi od podzemnih voda.

Od drveća samo su velike sekvoje neosjetljive na ovakva zračenja. U našim šumama je to hrast. On strada samo ako se nalazi na jako štetnom križanju dvaju tokova. Bukve jako stradaju, vrlo su osjetljive. Zato postoji također Izreka: "Izbjegavaj hrast bukvu traži!" Bukva na toku ne doživi uobičajenu starost.

Ovakvo bolesno drveće se u šumama prepoznaje po svom izgledu. Na kori se pojavljuju neuobičajene kvrge, kora često otpade, grane se suše.

Voćke također lako obolijevaju na ovim tokovima. Kad sam boravio u Puli kod jednog agronoma, pokazao mi je tri stabla višnje Sve tri su bile iste sorte, sve tri su imale velike krošnje i sve tri su jedna do druge posađene. Sve tri zajedno procvjetaju i prolistaju, ali samo dvije od njih donose plodove, a na trećoj oni svi opadnu. To se ponavlja sedam godina uzastopce, te je agronom odlučio da ovu posiječe, jer od nje nema nikakve koristi. Zainteresiralo da vidim, nije li ova na štetnom zračenju. Izašli smo u voćnjak i našao sam širok tok podzemne vode ispod korijena te višnje, koji je išao dalje na jednu krušku kojoj se je vrh već počeo sušiti.

Breskve su voćke koje ne podnose da rastu na križanju dvaju štetnih zračenja i brzo ugibaju. Voćari već znaju, da na mjestu gdje je uginula breskva ne treba saditi novu.

Stoga je za preporučiti, kod osnivanja plantaža voća da se uposli radiestezist koji bi ustanovio i pokazao gdje idu jaki štetni tokovi podzemnih voda, kako bi se ova mjesta izbjegavala.

Kod povrća naročito su osjetljivi na zračenje krastavci, karfiol koji izraste mekan i rasut, slabe čvrstine. Manje je osjetljiv paradajz i grah.

ZAŠTITA OD ŠTETNIH ZRAČENJA

Opat A. Mermet je u svojoj knjizi dao slijedeću preporuku koja glasi: "Bolje se ukloniti sa štetnog zračenja, nego se štititi bilo kakvim zaštitnim sredstvima."

Ovdje je sadržana i pouka: Ako možeš ikako da pomakneš ležajeve na kojima se spava na mjesta bez štetnih zračenja, to je najbolja zaštita.

Jasno je da to nije uvijek moguće, pa se moralo preći na blokade ovih zračenja.

U tu svrhu do danas je preporučivano mnogo tzv. aparata za odzračivanje, raznih folija, ploča, predmeta od slame, slamarica, olovnih ploča, baritne žbuke, raznih spirala, napravljenih nacrti i šara, koji navodno štite, ugrađivanja u temelje kamena temeljca u onom smjeru prema sjeveru, kakav je imao u svom primarnom ležištu, odakle je donesen.

Blokadama se bavio Gustav Freiherr von Pohl, koji je 1928. godine prijavio jedan patent, kojim je mogao odzračiti čitavu kuću. Mukotrpnim daljnjim radom uspio je blokirati štetna zračenja prvo 3 km², zatim 5,5 km² da bi proširenjem svoje stanice za blokadu zračenja uspio blokadu proširiti na 12 km². Imao je namjeru da pojača blokadu na 200 km², ali nije uspio, jer mu je za tu stanicu trebao veći prostor nego što ga je imao, a nije imao ni dovoljno financijskih sredstava. Vrijednost njegove blokade potvrdilo je mnogo tadašnjih radiestezista, koji nisu mogli pronaći prije poznate tokove štetnih zračenja.

Na žalost, Freiherr von Pohl nije dugo iza toga živio. Za čuditi se da mnogi naučenjaci i dobri radiestezisti nisu nastavili njegov rad.

Stanko Jurdana je preporučivao blokadu zračenja pomoću olovnih ploča i baritne žbuke. Koliko mi je poznato, jedna zgrada u Zagrebu je blokirala široki tok podzemne vode sa olovnim pločama, nakon što su se počela javljati oboljenja iznad ovog toka.

Prilikom pregleda jednog stana u Tuškancu, u većoj obiteljskoj kući nisam uspio pronaći nikakva štetna zračenja koja dolaze od podzemnih voda. To me je ponukalo da se uputim u dvorište, gdje sam našao i pratio tokove podzemnih voda, ali samo do kuće. Tu su tokovi zračenja bili nestali. Nisam ih uspio pronaći ni rašljama, ni viskom. Kad sam se uvjerio da je kuća blokirana, upitao sam vlasnika, da li u kući ima neku blokadu. Rekao mi je da me je upravo zato i pozvao, kako bi se osvjedočio, da li ta blokada još vrijedi. Rekao mi je da je prema uputama Ing. S. Jurdane prilikom gradnje kude, ispod pločica i parketa postavio baritnu žbuku. To je bilo prije petnaestak godina, i blokada još uvijek drži.

Jedna od najstarijih, blokada bila je slamarica, na kojoj se mnogo spavalo prije sadašnjih jogi-madraca, koji ne štite ni malo, nego su čak često i štetni.

Upotreba različitih spirala u posljednje doba se malo primjenjuje u zaštiti ležajeva na kojima se spava. Danas se smatra da su slabo efikasne, odnosno da bi se kod zaštite nekog prostora trebalo postaviti više spirala, većeg promjera, uglavnom od bakrene žice.

U prodaji postoje tzv. Wastra-folije. Imaju veličinu jednog kreveta, stavljaju se ispod njega i moraju se uzemljiti. Vrlo su skupe, pa se rijetko kod nas upotrebljavaju.

Jedno vrijeme se kod nas prodavala tzv. folija *sirius*. S jedne strane je imala boju staniola, a s druge zlatnu boju. Istraživanja koja smo proveli pok. A. Crnolatac i ja, pokazala su da su te folije efikasne samo kad je zlatna strana okrenuta prema gore. Danas je nema više u prodaji.

U zapadnim zemljama postoje razni Entstrahlungsgeräti, koji se radi svoje cijene vrlo rijetko vide kod nas.

Poljaci izrađuju ploče RET 0, RET 1 i RET 2.

RET 0 štiti područje od 13,5 m u radijusu, 6 m u visinu i 2,7 m u dubinu.

RET 1 štiti područje od 9 m u radijusu i 2,0 m u visinu.

RET 2 štiti pak u radijusu od 4 m i 2,35 m u visinu.

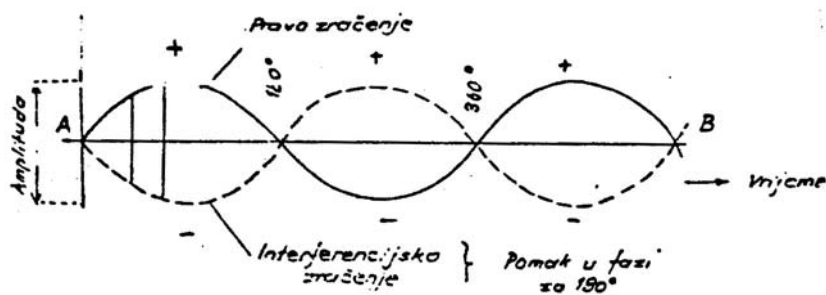
Vrijednost ovih ploča je ispitana i potvrđena od Društva radiestezista u Varšavi.

Ploče su malih dimenzija. Zgodne su za postavljanje. Može ih postaviti samo iskusan radiestezist, koji mora ispitati nakon postavljanja vrijednost blokade.

Ploče blokiraju samo zračenja koja dolaze od podzemnih voda, a ne zračenja globalnih mreža i zračenja iz naše okoline.

Poljaci sada rade na pripremi nove ploče tzv. RAM-ploča, sa dodatnom pločicom. Ova bi suzbijala radioaktivna zračenja. Zaštitna sredstva rade na principu stvaranja interferencije, što

Sva zračenja su titraji. Svi titraji imaju oblik sinusoide. Zaštitna sredstva rade na principu stvaranja interferencije, što znači da stvaraju istu sinusoidu sa pomakom 180° , pa svaku pozitivnu ordinatu u sinusoidi poništava negativnom ordinatom ploče i obratno.

Slika 25.

Blokade se već dugo ispituju i još će se dugo ispitivati.

Kod nas se posvetila istraživanju zračenja i blokadama Ivana Galić, poznati radiestezist, član Sekcije radiestezista „S. Jurdana" u Zagrebu.

Nadajmo se da će blokade u budućnosti biti sve više efikasne i primjenjivane za dobro osjećanje ljudi i njihovo zdravlje.

POSTAVLJANJE RADIESTEZIJSKIH ZAŠTITNIH PLOČA

Zaštitne ploče protiv zračenja od podzemnih voda imaju uvjete pod kojima se moraju postavljati:

1. Ne smije biti postavljena na toku podzemne vode, još manje na križanju dvaju ili više tokova;
2. Ne stavlja se ispod kreveta ili ležaja niti ispod stolica i fotelja na kojima se duže boravi;
3. Ne smije iznad nje biti platno crne boje.

Prilikom postavljanja ploča koristimo nacrt stana sa ucrtanim tokovima podzemnih voda i na njemu odabiremo mjesta gdje bi bilo dobro staviti ploču, uzimajući u obzir radijus djelovanja ploče

Najbolje je da je takvo mjesto otprilike u sredini stana, ali nije uvjet.

Onaj tko kontrolira postavljanje ploče i uklanjanje zračenja najbolje je da ne dodiruje tu ploču, nego da samo dirigira postavljanje ploče. (Vidi: *Priručnik za rad sa rašljama i viskom*).

Kad je nađeno odgovarajuće mjesto, jedan od stanara, ili prisutnih uzima ploču i vadi je iz plastičnog omota, a onda sa slovima okrenutim prema gore postavlja na određeno mjesto. Radiestezist sa viskom u ruci stoji na jednom toku i upravlja rotiranjem ploče oko njenog centra. Rotiranje se obavlja u jednom pravcu, npr. okreće se ploča u smjeru kazaljke na satu. Kad ploča zauzme određenu poziciju, visak nam pokaže blokadu toka na kome stojimo. Zatim se premještamo na slijedeći tok. Ako on nije blokiran, ponovno se ploča lagano okreće u istome smjeru dok se ne blokira i slijedeći tok. Kad smo blokirali sve tokove u jednoj prostoriji, prelazi se u drugu i kontrolira. Ako u njoj nije blokiran neki tok, ponovno tražimo da se ploča dalje lagano pomakne, uvijek u istome smjeru.

Kad smo obišli sve prostorije i uvjerali se da je u posljednjoj prostoriji blokirano zračenje, dolazimo u prvu sobu gdje smo vršili blokadu, i gdje se nalazi ploča i ponovno kontroliramo da li se možda okretanjem ploče nije poremetila blokada tokova u sobi. Potom prelazimo iz sobe u sobu, kontrolirajući je li sve u redu.

Kad smo se uvjerali da je blokada u redu, obilježavamo oko ploče sa flomasterom njen položaj na parketu, i posebno samo jednu crtu koja ide sa ploče na parket, da se ne bi slučajnim pomicanjem ploče sa njenog mjesta i vraćanjem na njeno pravo mjesto pogriješilo za 90°.

Još je bolje oko ploče pribiti male letvice unutar kojih bi ploča bila zaštićena od pomaka i oštećenja.

Trajanje djelotvornosti ploče nije ograničeno, ali se vrijednost ploče treba povremeno ispitati sa viskom. U svojoj praksi sam našao da jedna ploča, nakon izvjesnog vremena, ima samo 25%-tnu vrijednost. U tom slučaju treba izvršiti zamjenu ploče.

Stavljanje ovakve ploče na sunce u trajanju od nekoliko dana, da bi se izvršilo "punjenje" ploče, sa svoje strane ne bih mogao preporučiti.

POGOVOR

Evo, uspio sam završiti i moju treću knjigu. Koristio sam do sada izašlu literaturu iz tog područja i nastojao u glavnim crtama objasniti fenomene štetnog zračenja na način da to bude svima jasno.

Knjiga je ujedno i priručnik za rad u praksi na tom području i svrha joj je da kanalizira do sada obavljani rad na pregledu stanova, jer je taj obavljan uglavnom na nezadovoljavajući način. Pregled je vršen površno, a iza sebe nije ostavljan nikakav dokument o izvršenom radu.

Iz do sada izvršenih radova na pregledu stanova skoro je sigurno da u Zagrebu u svakoj kući ili stanu postoji više od jednog štetnog toka podzemne vode (jedan tok sam uspio pronaći samo u jednom slučaju). Ti se tokovi unutar stana ili kuće često ukrštavaju i vrlo je teško zapamtiti kuda idu, ukoliko nisu na nacrtu ucrtani.

Obično u stanovima imamo rijetko jednu spavaću sobu, ležaji su često i u kuhinjama. U zemljama gdje je radiestezija mnogo bolje zastupljena, tokovi se prikazuju uvijek na nacrtima.

Upravo je svrha ove knjige da radiestezijski pregled stanova i objekata podigne na viši nivo, a time podigne povjerenje u radiestezijski rad.

Na kraju htio bih se zahvaliti gđi Mariji Šuštić, koja mi je svojim zalaganjem pomogla da ovaj moj rad završim na vrijeme.

Smail Dubravić,
dipl. inž. geologije

LITERATURA

- Angerer, J., und & Mensch, *Wünschelrute, Krankheit*; Edition Astroterra, 1985.
- Bachler, K., *Erfahrungen einer Rutengängerin, geobiologische Einflüsse auf den Mensch*; Veritas Verlag AG., Linz-Wien-Passau, 1977.
- Curry, M., *Curry-Netz*; Herold Verlag, München, 1978.
- Dietrich, P., *Erdstrahlen?*; Verlag Stadler, Villach
- Dirmhirn, I., *Das Strahlungsfeld ins Lebensraum*; Akad. Verlags-Ges. Frankfurt/M., 1964.
- Dubravić, S., *Priručnik za rad sa rašljama i viskom*; Skripta, 1985.
- Endros, R., *Die Strahlung der Erde*; Paffrath Verlag, Ulm, 1978.
- Falk, W., *Zur Verminderung hiologisch störender elektromagnetischer Pelder in Wohnhauser*
- Farkaš, E., *Radiestezija u primjeni*; vlastita naklada, 1985.
- Hartmann, E., *Krankheit als Standortproblem*; Haug Verlag, Ulm.
- Hasanpašić, O., *Priručnik iz radiestezije*; vlastita naklada, 1985.
- Hürlimann, I.G., *Pendel ist erlenbar*, Band I, II; M&T Edition, Astroterra, 1985.
- Henderson, L.J., *Die Umwelt des Lebens*; Wiesbaden, 1914.
- Jurdana, S., *Rašlje i visak života*; Grafički zavod Hrvatske, 1980.
- Kirchner, G., *Pendel und Wünschelrute*; Ariston Verlag, Genf, 1984.
- König, H.L.W., *Unsichtbare Umwelt, der Mensch im Spielfeld elektromagnetischer Kräfte*; Heinz Moos-Verlag, München, 1975.
- Kumpe W., *Machen unsere Häuser una krank?*; Paffrath-Druck K.G, Remscheid.
- Mayer, A. und Winklbaaur G., *Biostrahlen*; Orac Verlag, Wien, 1983.
- Mayer, A. und Winklbaaur G., *Wünschelrutenpraxis*; Orac Verlag, Wien, 1985.
- Mettler, M.L., *Das globalnetzgitter*; Verlag RGS, St. Gallen.
- Palm, H., *Das gesunde Haus*; ORDO-Verlag, Dettingen, 1975.
- Pohl, G., *Erdstrahlen als Krankheitserreger*; J. Hubertas Verlag, Dissen
- Presman, A.S., *Electromagnetic fields and life*; Plenum Press, New York-London, 1980.
- Schmid, A., *Biologische Wirkungen der Luftelektrizität*; Berlin-Leipzig, 1936.
- Schulze, R., *Strahlenklima der Erde*; Steinkopff-Verlag, Darmstadt, 1970,
- Wagner, W., *Reizende Erde: Elektromagnetische Felder in unserer Umwelt und Ihre Wirkung auf den Menschen*; Werner Pieper, D-6941 Löhrbach.
- Žiher, R., *Rašlje vilinske na raspuću nauke i metafizike*; Izdavački zavod Jug. akademije, Zagreb, 1965.